

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

31-1a-1
O P E R A *ven*
IOSEPHI VIRI IN-
TER IVDAEOS DOCTISSI-

MI AC DISERTISSIMI, QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,

Libri deo OMNIA, NIMIRVM: *Coloniae ma?*

DE ANTIQVITATIBVS
IYDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

LOCO APPENDICIS VITA IOSEPHI PER IPSVM
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristina restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabais Liber vnus, denudè recognitus; Antehac à Græca lingua peritif-
simo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermonem trans-
lata, & ad exemplum Græci Codicis accuratè distincta.

NVNC VERO SVMMA CVM DILIGENTIA CHRONOLO-
gia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariæ vtilitatem recens concinnata.

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTI.
CIO. ID. LXXX.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.

1484

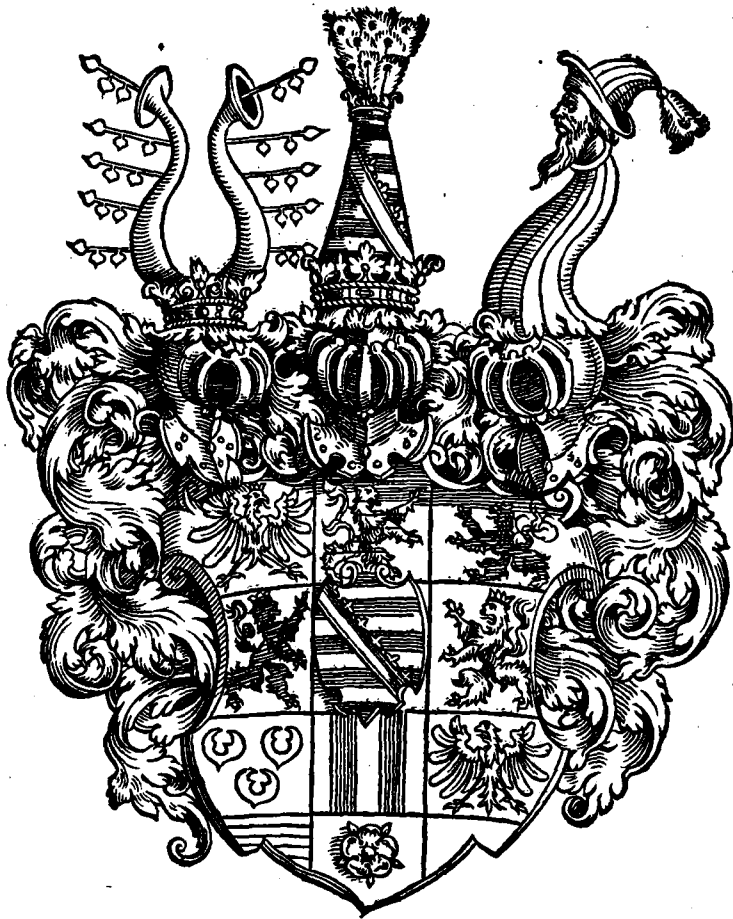
1468

1890

1890

ILLVSTRISSIMIS PRIN-
CIPIBVS AC DOMINIS. DOMINO
FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-

TRIBVS, DVCIBVS SAXONIE, LANDTGRA-
uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.
Dominis suis clementissimis.

PERPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos
statim in ipso adhuc iuuentutis flore, vt veræ laudis
gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equi-
dem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius,
ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim
quibus olim Reipublicæ gubernacula referuantur,
Duces Illustriissimi, atque est illa multiplex & copiosa
gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est
vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam
honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certa sibi quisque petere con-
silia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines
& possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid
quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum co-
gnitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiam quædam
habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in
quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinem inuitare, vel rapere potius pos-
sint:

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscripta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præclare rei gestæ cognitione emanant, præterquàm cogere, terrere, punire? Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti vulgi mores, in disputationem vocarunt: quæ hoc minus peccâdi licentiam arcent, quò minùs est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opinione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam declinauit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum duntaxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nōne facilis est transitus? Immisericordiam nōne, tanquàm necessariò, sequitur crudelitas? Crudelitatis nōne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dij melius, quàm sic vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteritarum rerum cognitionem tenuerit, facilè ex his, quæ virtutis adminiculo facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates & regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelitatem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signū, ita Clementia cōciliare sibi nō vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & magnanimi spiritus argumentū esse solet. Quocirca nō infrequēter maior est virtus seruasse hostē, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ triūphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorū neutrū assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur in hostem. Etsi enim difficile est temperare cōceptis animo affectibus, tamē quisquis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nō magis indulgere sibi quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne Thersites ille quidem, omniū qui ad expugnandā Troiā venerunt ignauissimus, in hostes secum ducturus fuerit. Nam ignauos Duces, non rarò mutationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab heundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantum causam, quòd difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim difficile est benè imperare, haud ideo tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vltro offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim regit & seruat, dum plurimorum curam gerit, dum miserorum necessitates tanquàm in humeros suos transfert: Vlle demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hic recensemus, habuerint scientiam, illos ego nimirū ad pascendos armentorum greges tantisper relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illotis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustum seruandæ Reipublicæ munus accedere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, πάντες τῶν ἄλλων ζῶον ἐπὶ ῥῆον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχῇ. Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vsus cum prudentia accesserit. Quis enim non pareat illi, qui cum summa rerum prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem, vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem, & alias id genus Heroicas planè

planè virtutes copulauerit? Tantus enim est quisq; in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisquis præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo facillè præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatus. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterum ne ad formandos optimos cuiq; mores recta desint studia, utq; non tam priuatam quàm publicam patriæ quoq; salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriam comparare studeant, ad ea duntaxat adijciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquā ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriā habeat, tum quod quenq; officij sui commonefaciat magis, quàm vllæ statuæ, magis quàm vllæ Pyramides aut imagines maiorum. Propterea longò rerum vsu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, varia ac ferè semper pugnancia vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum poenas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ vtilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quàm ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumq; exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, ut si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios historicos ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaq; insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaq; laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortalium summo applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se usum fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataq; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, transmiserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quod spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos autores tradita erat, summa perspicuitate, optimaq; fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: ut non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusq; ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisq; omnibus eandem illam historiam commendari, atq; in cælum vsq; euehi cum audirem, ut cuius historiæ studio, plus quàm antea compertam redderem, typis euulgādam recepi. Opere verò legitime perfectò, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existimaui, quin rem adeo preciosam accuratissime recognita, Historiarum studiosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri cœpi, num hoc meum quātumvis ob publicam vtilitatem institutum à callatorum & Zoilorum morsibus tutum esse posset. Itaq; mecum deliberans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam, pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes vt venereris magis, & ameris, quàm vt metuaris. Deinde mouit me, vel inprimis Illustris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum animi desiderium excitauit, vt satiari illud prius non possit, quàm aliquo officio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit operosum. Nam vt alias ipsius virtutes, tùm foris, tùm in patria decantatas, negligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quàm togata, quarum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quam mirabiliter humanitate, comitate, vrbaneitateq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti studio, & multarum rerum vsu parita: Liberalitas erga omnes, præsertim erga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non simulata fidelitas, non modò erga propinquos & domesticos: sed etiam erga subditos suos omnes, pauperes æquè ac diuites: Pietas erga Deum & Ecclesiam sincera: & aliæ quamplurimæ, iam olim doctissimorum virorum monumentis celebratæ virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum virtutum non modò fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non completatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi, etiamsi nulla alia esset huius nuncupationis causa, hæc certè, memoria, inquam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorem omnium Mæcenates, & tuorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fautores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum prædicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, vt istud ea qua solet Clementia exciperi dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tanta v.c. autoritate maiora & grauiora edere: Deum deniq; optimum maximum, vt quàm diutissime c.v. nobis conseruet incolumes, humili prece oro, eidemq; submissè me commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. v i i b r. anno Domini
G I O. I O. L X X X.

C. V.

Humillimus Cliens.

Sigismundus Feyerabendt
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros *Antiquitatum*, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniā verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Egyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res geste antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquā aeris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

Causæ impulsivæ cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res geste antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuectores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

seruatam conscriptionem, neq. in templis, neq. in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq. hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuus, & post hunc quicumq. alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem praeferre. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer consentunt, Ægyptiorum & Chaldeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillimè discat, quod neq. firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatum est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluus, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellenicus ab Acusilaio de genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellenicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq. de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq. rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alter utros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuib; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantia multa forsitan & alia querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neq. apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinæq. cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se præparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam.

Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit. Causæ diuersitatis apud Iudeos.

Altera diuersitatis causa apud Græcos historiographos.

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hos se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propriae vniuscuiusq; provincia. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia praecipue Gracis immixti, vsi sunt Phoenices literis, circa dispensationes vita, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparamos, ad hac exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gestis temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid prauaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; ulla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi met repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque quidem sunt Moesos, qui natiuitates continent, & humanae generationis traditionem habent usq; ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moesos usq; ad Artaxerxem Persarum

†
Vere historiae indicium.

Propositio quā tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudaeos quis fuerit.

Pontifices apud Iudaeos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Græcorum cum Iudaicis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscribere.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romæ belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant:

Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, et vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitata, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palàm namque est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adicere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Iudaicis, hac divina dogmata nominare, et in his utique permanere: et propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, et mortui varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Græcorum aliquid tale perpeßus est? quando neque fortuitam sustinere lesionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntatem exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuerunt, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò et de omni bello, et quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipsis omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec fui defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, et habentes me Vespasianus et Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semet ipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum et Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: et post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Græca eruditione videbantur imbui, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, et ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassem, aut pratermissem. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium thesauri exercentes, et accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, et participarem illarum sapientiam literarum. Histo-

riam

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: Et omnino eorū quae dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: Et eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sita sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, praeipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: Et traditionem pietatis, totius opus vitae necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quae praedicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, quae ab eis exportantur, Et adeos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phoeniciae maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecuniae requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phoenices ergo propter negotiationem ad Gracorum provinciam nauigantes, repente sunt agniti, Et per illos Aegyptij, Et omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medii verò postea atque Persa palam in Asia regnauerunt, Et vsque ad alteram continentem Persa militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, Et Scythae ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: Et omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, Et procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatis, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem Et vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim Et Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terrae noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantiae veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, Et ita disita procul à mari, Et talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, Et testes vicinae regionis adducent antiquitatis suae? Igitur Et ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudaeis commercium Gracorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit.

Historiographi quidam Hispaniam vnā tantummodò esse ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudaeorum genus antiquius Gracorum genere.

Sssss

hoc

hoc conabor efficere. *Ægyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus ut ar.* cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes *Ægyptij, Phœnicum verò Ty-* rij. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere *Judaorum.* Cum verò fidem de his prabuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui *Judaorum* fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in *Judaïs* nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis *Ægyptiorum,* quas non arbitrantur commendare qua nostra sunt. *Manethon* itaque genere vir *Ægyptius,* Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit *Herodotum* in *Ægyptiacis* ignoratione mentitum. Is *Manethon* in secundo *Ægyptiacorum* hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, *Timæus* nomine. sub hoc nescio quomodo *Deus iratus* fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterq; ceperunt: & principes eius alligantes, de cetero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò provinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in servitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen *Saltis.* Hic in *Memphidem* veniens, superiore inferioreq; provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes muniuit orientales, prospiciens quod *Assyrij* aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura *Saitæ* ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem *Bubastis* fluminis, qua appellabatur à quadam antiqua theologia *Auaris,* hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem mensis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, *Baon* nomine. Post quē alius *Apachnas,* sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde *Apochns,* unum & sexaginta & laniis quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem *Asis* nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime *Ægypti* radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum *Hycsos,* hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: *Sos* vero pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur *Hycsos.* quidam verò dicunt eos *Arabæ* esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem *Hyc,* sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim *Ægyptiaca* lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historię antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse *Ægyptum* ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum *Thebaidis* & *Ægypti*

Manethō, Ægyptius historiographus.

Saltis Ægyptios in suam potestatem redegit.

Saitæ ciuitas ad orientem Bubastis fluminis posita.

Reges pastores vocati.

reliqua

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege uero cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Egyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium uero Alisfragmuthoseos Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum uero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Egyptum relinquentes, quod uellent innoxij omnes abirent. Illos uero his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Egypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudaea uocatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam uocasse. In alio uero quodam libro Egyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui uocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes uitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temere ab Egyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Egyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Egyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes Egyptios, rursumq; quomodo se habeant uerba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Egypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulso eorum Rex Themosis regnauit post hac annis viginti quinq; & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Chebron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesses annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinq; & mensibus decem. Themosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis uero triginta, & mensibus decem. Orus uero triginta sex, & mensibus quinq;. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis uero frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinq;. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais uero quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesismiamun uero sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Egypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi uero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna uirtutis sibi met subiugauit. his uero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales urbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Egypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam uolenter abiecit, & alijs concubinis sine parcitate iugiter miscba-

Regi Egyptiorum cum pastoribus pacta.

Aedificatio Hierosolymae.

Iudaei cur olim pastores & captiui dicti.

Nomina Regum Egyptiorum, sibi succedentium.

Sethosis Aegypti Rex, fratrem Armain Aegypti procuratorem constituit.

Aegyptus vnde di-
ca.

Iudeorum ad Aegy-
ptum aduentum eo-
rundemq; egressum
ostendit Manethon.

In Hierosolymis edi-
ficatum est templum
à Salomone Rege,
ante annos 143. & mē-
ses 8. quā Tyrij Car-
thaginem condi-
dere.

Tyriorum Regis &
& Salomonis amici-
citia.

Hirami & Salomonis
problemata.

Menandri Ephesij te-
stimonium.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosis misit, cuncta signifi-
cans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destina-
uit, & propriū tenuit regnū. Provincia verò vocata est ex eius nomine Aegy-
ptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius
Danaus. Hec quidē Manethon. Palā verò est, ex praeclatis annis tēpore compu-
tato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto libe-
rati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc provinciā inhabitauere,
quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confi-
dant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptijs literis protesta-
tus est: primam quidē, quia aliunde venerunt ad Aegyptū: dein egressum eorum
exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum praeceat Ili-
cum. Ea verò quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est)
ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguā, osten-
dens ea sine verisimilitudine esse mēdaciam. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea,
quae apud Phoenicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio decla-
rata. Sunt itaq; apud Tyrios multorum annorum publica litera, & conscriptio-
nes diligentissime custoditae, ex his quae apud eos facta & inuicē gesta noscuntur,
quae tamen memoria digna sunt. Inter hac ergo conscriptum est, quia in Hiero-
solymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centū quadragin-
ta tres, & menses octo, quā Tyrij Carthaginem condidere. Descripta vero est
apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat
Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam
suam exhibens ad claritatem fabricae, praeiuit Salomoni auri qui dem viginti &
centum talenta: incidensq; pulcherrimam sylvam in monte, qui Libanus nun-
cupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonavit Salomon & alijs multis
rebus, & terra Galilaeae regionis, quae Zabulon vocatur. Praecipue autem ei ami-
citiā sapientia concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alter-
utris dirigeabant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat.
Haecenus verò seruantur apud Tyrios epistola multae, quas illi scripsere ad inui-
cem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diūm qui
in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs histo-
rijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic par-
tis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iovis tem-
plum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis ana-
thematibus exornavit. Ascendens autem in Libanum, sylvas incidit ad templo-
rum adificationem. Regem verò Hierosolymorū Salomonem misisse dicunt ad
Hiramum quadam enigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset dis-
cernere, pecuniam soluenti persolveret: confessumque Hiramum, non se pos-
se soluere propositas quaestiones, multis pecunijs multatum. Deinde Abde-
monum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque
alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hira-
mo Regi conferret. Diū igitur hoc modo de praedictis testimonium perhibu-
it nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim
singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex pro-
uincialibus uniuscuiusq; loci literis, historiae veritatem pandere. Scribens enim
de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculesq; & Astartes sana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnauit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorus filius: qui cum vixisset annis XLV, regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthaginis, annorū CLV, & mensium VIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthaginis tempus annorum CXLIII, mensium VIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam praeceat constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quae apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quae multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldaeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaeorum philosophia ipse Gracae conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiū, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quem admodum misit in Aegyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldaeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Beli primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non aedifi-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri
populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari
annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Baby-
lonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuersos priores Chaldaorum
& Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa uerò verba, qua Bero-
sus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius
Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore &
Phœnicia rebellaret, cum nō valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Na-
buchodonosori a te valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Na-
buchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam qua ab ini-
tio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem uerò tempore, con-
tingit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate desungi,
qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mor-
tem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouin-
ciarū, & captiuos Iudaorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fue-
rant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perduce-
rentur ad Babyloniam, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem
venit: reperiensq; cūcta a Chaldaeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus
eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus
præcepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse uerò ex
manubijs templū Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā
extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuertere & ad
urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori,
hos coctō latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunita por-
tas qua uel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram
sumptuosiore multo amplioremq; exstruxit: cuius ornatum exponere fortasse
longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem ma-
gnifica, quindecim dierum spatio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas ex-
citauit, aspectum montibus assimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum
quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospe-
ctum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de præ-
dicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscri-
ptores Græcos, quasi uane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem aedi-
ficatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens.
Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quan-
do cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta
sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille
subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit ob-
sidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit, prædi-
ctum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magni-
tudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam
subiugasse. Quæ uerò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum
esse à Babylonijs, & cæptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex
dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque
posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de uita mi-
grauit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus
filius

filius eius Euclmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardocho, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus invasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaq; reliquum vite tempus in illa prouincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Dary anno perfectum est. His prolati, adiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Ceraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensum trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonāt igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldaeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro, quòd Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuq; et quòd preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hac autem agebat atq; dicebat, Iudaorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quòd ille vir multas Iudeorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: et multi iam mores ad quasdam transferunt, et amulatione digni a nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrionum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam insurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudaos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Aegyptij, et Aethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phoenices verò, et Syri in Palaestina confitentur hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluvium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namq; sunt inter homines soli, qui circumciduntur: et isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem et Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circumcidi. Omnium autem qui habitant Palaestina, soli Iudaei circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chaerilus, antiquis Poeta, meminit de gente nostra, dicens quòd militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Gracos: et enumerans universas gentes, novissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phoenissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuvias capitis duras atque igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quòd et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chaerilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudaos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Graci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudaeo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quae verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operae pretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus universi. Igitur secundum praecepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus praeceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudaeus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturq;

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassicus de Iudeorum circumcissione.

Chaerili, antiqui Poeta, de Iudeorum gente testimonium.

Asphaltites stagnum.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudeis testimonium.

(ut

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Galani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum civitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gravissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hec ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere, ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breviter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur universi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscetes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & universa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conversationem, quam scriptam habebat, pariter indicavit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapientius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parva, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Belii templum quod corruerat renovare, cunctisque militibus similiter ruderem portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscens Rex securitas praberetur. Qui dum ad provinciam, inquit, propriam reversi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus.

Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas accipiunt.

Iudaeorum contra Alexandrum constantia.

Tttt

multam

multam satrapæ exoluere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit autem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quòd gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provincie quam incolimus, pulcritudinemque narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, nec non & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Judæorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadrangulifiguratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, unumquodque, latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea qua cognoverit à viro Judæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Ne siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrum Judæorum nos deducentium, nomine Mosollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antèrius evolaret, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infausissimam avem sumentes in manus? hac enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollamo Iudæo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hac apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quòd illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella movit. Deinde quomodo reverso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret,

Amplitudo Iudææ.

50. stadia fere sex milia Germanica constitunt.

sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudæis testimonium.

capta

capta atq; defuncta est. Hac ergo prafatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissima ciuitatem, quam vocare Hierosolimam prouinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente vero in ciuitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est mala habere solennitatem. huiusmodi autem casus, praeter illos, alios quoq; docuit uniuersos: ut tunc ad somnia & opiniones qua tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hac examinant integrius, apparet magnū, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse praebiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis. Hieronymus autem nequam nostri in historia meminit, licet penē in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostra, Aegyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam praeter supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Eumelus, & Conon, & Zopyrion, & multi forsasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanē Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quae in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hac contra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis alijs hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum foedare nobilitatem, & conuersationi detrahare tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum vero Polycrates. Is autem qui Tripolicum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaorum momordit urbem. Multa vero etiam Timaeus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemauit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque male-

Sabbathum Iudaeorum.

Cur quidā historiographi Iudaeorum mentionem omiserint.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiarum inter
Iudaeos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latia.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Ae-
gyptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiarum igitur in nos saepe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauerunt. Et neq-
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixerunt: multasq; causas odij ac inuidiae pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum prestantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione praestat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tione uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatem
ignorauerunt. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum ante paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, praefatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiungasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudaea vocatur obtinuissent: et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et haec tenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quae in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudaeis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Ae-
gypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire praesumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorem ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, et Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et novem: et post hunc senior
est filius Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Ae-
gypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
implet desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam praescientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nilis
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Egyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Egyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, prauit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helioopolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, qua præcipue sacra apud Egyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Egyptiorum consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella præparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Egyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnaturus autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Illi verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Egyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Egyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & qua præcipue à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesse à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum cōmendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Egyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Æthiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Egyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Æthiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, prauit alimenta hominibus necessaria, qua prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Æthiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Egyptiorum, sic pessimè hominibus vsi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eiektorum contra Egyptios bellum.

Aegyptiorum Rex in Æthiopiam fugit, eumq; Æthiopū Rex honorifice suscipit.

Osarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quae colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudaïs fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa praeereo. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod vero nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea quae ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte, sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
forum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare prouinciam volens. At autem quod vates se-
metipsum peremit, praeuidens Deorum iram, & quae erant in Aegypto futurae,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminerebat, quod morte praeniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus. Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: quae vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq; Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq; penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.

Adicit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, quæ foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Egyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Egyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Æthiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaspheus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moyses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Æthiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & provinciam percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere præsuebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Egyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudo conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Egyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Egypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam præsuebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus pralio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus capta facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphim

Præcedentium
pulsio.

viuere,

Epilogus huius partis Iudæorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictæ responsio.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

vinere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in pralijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, præscripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosen. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Charemonem. Hic enim Aegyptiacam scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait Jsidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecit. Duces verò eorum fuisse scribas Mosen & Josephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Josepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offensus CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictæ, quæ in Aegyptum transferre noluerat: cum is ictu fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictæ uxore gravida: quam delitescentem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulsisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiisse. Et hac quidem Charemon. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphauten iam multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectiones pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam Et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis Et fide somnium confinxit. Mosi verò Et Josephum, quasi eodem tempore simul expulsum Charemon adiunxit, Et quidem quatuor atatibus ante Mosén defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin Et Rhameses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adulescens bellum administrat cum patre, Et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, Et postea praelio victorem, Et Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudæos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leprosum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utcunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Ly-

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lyfimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudæos iuxta Lyfimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta exponendos.

VVVVV

altaria

Quando Iudæi Iude-
am occupârunt, &
urbem Hierosolyma
ædificârunt.

Opinionis Lyfimachi
depulſio.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compla-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{ἱερουσαλα} ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen consinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abijs de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Ju-
daos morbus occupârit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Iudeos vocas? Quod si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex huius-
meri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisquam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant generi, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulſoribus suis in-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quod sibellum internecinum. aduersus vniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati a
templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Iudaica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hac: Moſes, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subduales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Apion de Moſe & gente Iudaico.

Apionis de Moſe & templo Iudaico mendacium coarguitur.

Uuuuu 2 riter

riter nouerant. Et de Homero quidem pœta, quamuis grammaticus, non posset quænam eius sit patria certò affirmare, neq; de Pythagora tantũ nõ heri nudius tertius nato: de Moſe uerò tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio apud historiographos inæqualis.

et temporum ratio, quibus Moſen ait eduxisse leproſos et cacos et claudos, bellè concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmofi Iudaos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Molon uerò et alij quidam, ut cuiq; uisum est. At uerò Apion cateris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductũ quo coargueretur. si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quàm CL. de quo superius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cõtulerit. Solomon uerò edificauit templum post Iudaorum discessum ex Aegypto annis DCXII. Porro numerum pulſorum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuisse millia) miram quãdam et credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione qua nunc Iudæa uocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata

Hirami & Salomonis amicitia, de qua supra lib. I. contra Apionem in principio.

Inguinis morbum Aegyptij sabbatosim uocant.

Aegyptiorum uoce. nam inguinis morbum Aegyptij uocant sabbatosim. Annon igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui si erant caci et claudi et morbidì, quales fuisse Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prater eaq; sibi obſistentes uincere populariter repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est: sed plurimorum millium exercitus desinita semper itinera peragunt: neq; temerè ita accidisse uerisimile uidetur. est enim omnino absurdum. At uerò mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam predixit: rurſus autem Moſen consensu monte, qui Aegyptum inter et Arabiam situs est, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudæis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati uerò appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam pra se fert, uel certè magnam imperitiam. Nam hæ voces Sabbo et Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo uerò, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum morbum significat. Tales quasdam de Moſe et Iudaorum ex Aegypto profectiōe Aegyptius Apion nouitates finxit, prater aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aegyptiorum

Depulſio ſigmenti Apionis de ſex dierum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinū autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Egyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Egyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificū quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui prater ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Egyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrū insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensq; eorū cum habitatoribus Alexandria Iudeis similitudinem, proposuit quidem illis conuictum facere, unā tamen comprehendit reliquos quoq; uniuersos, utrobiq; impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa grauiā & nō ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudeos accusat. Venientes, inquit, ē Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobriū habet, nō quidem patriae suae, sed tamen quam patriā dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandū optima: quā si Iudaei per vim occupaerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autē quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac nō circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoq; eorū tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaiq; Lagi ac successorum illius Egypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem qua Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoq; quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorū enim ipsorū hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praeibentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in cōmuni. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci nō valens, calumniari conatur eos qui hac iustissimè perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose edificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion verā patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudeorum insectationē, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine cōseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causā direxit.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacram scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristæum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura prefecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his utentes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos principum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Energetes,

3. Ptolemæus Energetes.

fortiter obtinens Syriam vniuersam, non Djs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudæis: et duces totius fuere militia Onias et Dositheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis pralijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præfens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitiam eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia

5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grati definit.

pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrariumque præparauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetusa et super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod apertè à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrina-

rum

rum meminit, veluti nobis impropere, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quae etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare praesumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patria inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudeis triticum non est mensa? Sed illa quidem poenam subijt cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatus eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quae à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuria frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudeis in Alexandria cōmorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodie, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptij, inter alterutros praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utiq; nostrorum unum, atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrium verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Aegyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Aegyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudeorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriae causa.

Depulso argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandriae causam extitisse.

& an-

Romanorum erga
Iudæos magnani-
mitas.

Iudæi prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudæos conficti reie-
ctio.

Cornelio Tac.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum est quod nobis improperare presumunt. nam cum plurimi eorum non opportu-
nè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc privilegium ad o-
mnes impetrasse noscuntur. Nam Egyptijs neque Regum quisquam videtur
ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodi-
re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et
alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituire. Denique et patrum
et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil si-
bi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt.
Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere
videantur? Porro autem legislator, non quasi propheta Romanorum poten-
tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vi-
lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudæorum talia celebra-
mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
lis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem homi-
num nulli per soluiamus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium et Colonius:
quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
gruas, non se putant impiè agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
collocasse Iudæos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
mat fuisse de palatio, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
primum quidem respondeo, quoniam Egyptius vel si aliquid tale apud nos
fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus
et hircis et alijs, qui sunt apud eos Dei. Deinde quomodo non intellexit, operi-
bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur ijs-
dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios in super nos
suos

suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi et digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, et Castor chronographus, et Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudeorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, et impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis et aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, et a crocodilis rapiuntur, felices et Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus et ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestæ verba confingere. Isti verò magis studuere defendere sacrilegum Regem, quàm iustæ et veraciæ de nostris et de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari et perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Prophetæ verò aliorum factus est Apion, et dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, et hominem in eo iacentem, et appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilium dapibus plenam, et quod obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem prabituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: et iubente Rege ut consideret, et diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu et lacrymis lamentabiliter suam narraße necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: et dum peragraret provinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, et inclusum illic, et à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse letitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: et hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, et deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, et gustare ex eius visceribus, et iusurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: et tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, et superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiã cru-

Asini apud Iudeos
aliosque sapientes vi-
ros qui dicantur.

Historiographi qui-
dam perfidiam ac sa-
crilegium Antiochi te-
gere conantur.

Iudeos quotannis ho-
minem Gracum im-
molare debere.

X x x x x

deli

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluita, quam ex ipsa re cognoscere valde facilimū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximē aduersus Egyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudai colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere vero cōtra Iudaorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre

Templi ac porticus
descriptio.

constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verō porticum cuncti Iudai ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudaorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotilibus. In adytum verō soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verō est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quae omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus vlla epulatio administratur. Hac enim quae praedicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quā quinq; millia, sit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à praecepsentib; clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quae ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, praeter illa quae ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem praetermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientes, ubi nec nobilissimos Iudaorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea si quidem mala ineffabilia, quae praedicta sunt, nobis detrahere tentauere. Rursumq; tanquam possi-

Quae in templo posita fuerint.

Sacerdotum tribus quatuor, quarum singulae plus quā quinq; milia hominum habent.

mus deridet, adiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacijs oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodijs comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deaurata, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem calis et terrae et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Graecis. Oportebat autē mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique, patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et amulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoeniciae ciuitas, et non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulso.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

rum magnanimitati valeat obistere? Nullus et enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione seruire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Egyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dii, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem praeipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vñ sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vita sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesium & Delphicum, aliaq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Egyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Egypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Aegyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non prauimus, velut quarundam artium inuectores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscriptæ sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Aegyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetā sacrificemus, & nō vescamur carnib; suis: sed & circumcisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalū peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib; vniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Aegyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Quæ tamen si solennitates Aegyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominib;

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consueta sacrificant, nec carnibus suis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibi ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpa est: sed etiam alios circumcidit docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patriam suam leges poenas dedisse blasphemiae. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vita fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitia apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctores, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostra queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vita utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capite & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute praestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit.

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis:

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudaeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute praestant.

Moses quoslibet legisatores antiquitate præcedit.

Nómos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita:

Moses ducem atque consultorem Deum habet:

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq;, & instructionem totius legis vitæ constringens, eis suasisit hanc libenter excipere, & firmissimè in clita scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq; deuincere: & filios ac uxores, prædamq; bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogauit & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magnus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namq; quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commisere. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersionem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quacumq; contingit eos in angustijs supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum qua gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingenitum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi prabente principia, nunc dicere pratermitto: quòd autem hac optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster verò legislator opera prabens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuum in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexaminiatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius discipline & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctor est, alter verò exercitatione morum: qua cum ita sint, alij quidem legesatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, qua quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hac operibus, minime valuerunt. Noster autem legislator hac ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel qua diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sepius sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes legesatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges uiuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse præuicati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostrorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius discipline & moralis institutionis modi.

Moses vniuersos iudæos ad legis auditionem congregari præcepit.

velut

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique proferitur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro presumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vita differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vita studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuina pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & precipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem e diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuina voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Respub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis precipuè culturam diuina placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit paratus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate sollemnitate opus per omne seruamus æuū. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit præciosa, tamen pro nullo est:

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Providen-
tia diuina.

cunctisq;

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cælum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei.
tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper praece- dit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs indicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiae veteris testamenti.
hac enim non placent Deo: quae res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut praecipue sacrificantes caste viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suae vitae praeponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona praestet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cu- Purificationis in sacrificijs.
bili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quae conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs.
cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nu- Poena vim inferentis virgini.
trienti. quae omnia lex praecepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transferit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauare. Hoc enim partem animae pollueri iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corporum.
purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam
Tyyy funeralibus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum.

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio praeceptorum legis.

Praemium obedientiae legis.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, praecepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Haec, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vita putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus praebeandum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes quae sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime feminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quae ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitio sine excusatione deficiens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiaturs sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quae sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque teste habens conscientiam suam, valde proficit, legislatores prophetantes, & Dio

Et Deo fidem condonante firmissimam his qui servant leges: Et licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sapenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin et si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de Repub. et legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem tace philosophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam et honestate vite praecedens, et virtute sermonum et persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuò penè illuditur, caecisq; comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter et facile reperiat, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse voscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, et multa licentia composita atque conscripta: maximè verò legislationem Lycurgi mirantur, et Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. et super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus evolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias et labores nobis quam Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, et corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes et cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, et pati quatenus praevalerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne et apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praevalentibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, et multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praevalentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud Iudaeos.

Plato mirabilis apud Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim qua leuia videntur nostris studijs alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem: & ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs vtentes, & hostes ab inuasionem fugantes, praecepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est propter hac legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophista, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque ridereneque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum vique non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam praemissus. Quis igitur eorum qui apud Gracos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & praecipue leges quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiuitatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iuste accusatione digna conquerruntur, qui sapientiae virtute praeclunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si intemperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum amores & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impregnatasq; mulieres, disruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hac, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali scditate vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valuisset

impetum

Moses Iudeis eos qui apud alios putantur Dij, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.

Deorum apud gentes ingens numerus.

Fabula de Ioue & Pallade.

Iuppiter.

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hac componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quae igitur causa est tante huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuere, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hac omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Gracos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suae opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maxime putantur esse praecipui, ebur & aurum habent, ad hoc sua semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiuntur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem adificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem Colon, vnus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verē in Graco philosophati sunt, neq; praedictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; vllum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorifice amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortē destrueret. Praecipue namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq;, quod illud praecipue suis ciuibz imperauit, ut omnes perfectē ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibz misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Colon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus praecipui: neq; communicari patimur eis, qui alia vita consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Gracorum, sed etiam qui inter Gracos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedaemonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius sauitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suae participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quae sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiae. Sed desino iam de Lacedaemo-

Iniquitatis atq; delicti
etiā circa Deū causa.

Pictores & plasta
Deorum multitudine
auctores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse susci-
piendum statuit.

Lacedaemonij pere-
grinos expellant.

Mos Atheniensium.

Socrates ciuis Atheniensis.

Anaxagoras.

Talentum 600. coronati.

Deythel

Mores Persarum.

Iudæorum in lege constantia.

Contra Legislatores gentium.

nijus amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, ineuicibiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicut a poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patria legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Nclium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dys Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululū differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniā videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro ea causa tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quispe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam vnanimitatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concretatis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, vxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit prapotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritia causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuete sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarū, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, &

quantas

quantas ab initio prabuerint plurimi legislatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas et diuitijs et ciuitatibus et bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus vero Iudeorum, neque si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissimè non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutù legislatoris nostri, opinionisq, quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum etatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq, declarata sunt leges, et cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius prabuerunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patria conseruabant: ipsius autè Philosophia tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq, vita communione inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum, nostram pietatem emulantur: neque est ciuitas Graecorum vlla usquam aut Barbarorù, nec vllagens ad quam septimanae, in qua vocamus, consuetudo minimè peruenerit, ieiuniaq, et candelabra accensa: atq, etià ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordia, quã nos inter omnes obtinemus, et rerum communionem, et industriam in artibus, et perdurationem necessitatù habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: et quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisq, enim, si suã regionem domumq, conspiciat, his quae dicuntur à me credere non rectusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneã malitiam reprehendere: aut enim volunt nos isti aliena et praua iura, ante propria et meliora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius quòd defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atq, credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq, nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem et de rep. nostra certissimã feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc aut earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, et contra ipsam veritatẽ impudentissimè cõtendentes, arguerem. Arbitror itaq, per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, cõplexisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominũ contra quã calumniatores affirmant, esse antiquissimũ: et multos veterum in cõscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq, Aegyptios fuisse progenitores nostros: et ostensum est, quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: et apparuit quod voluntate et magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum iniustitia.

Legis apud Iudeos exacta obseruatio.

Iudeorum leges antiquissimae.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

Breuis repetitio superius dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Origo legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparuerunt, et verissimam habentes intentionem: et non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatum inimica, cultricesq, iustitia, et luxum procul abicientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa avaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper inevitabiles, verbis nequaquam circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurimum atque meliorum rerum, nos quam alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustus, quam legibus obedire? quid utilius, quam inuicem unanimis esse, et neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: et semper et ubique credere Deum respicere, et solum omnia gubernare? Hac igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his precipue nos utentes cognoscimur, et primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur et Molones, et quicumque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, et per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	220.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelechus Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelechus in Sicimitas mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur atatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in praelio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur.	253.
Abdemonus.	381.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam querit.	248.
Abia ad Hebræos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi penitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desciscerent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Dauide comiter exceptus, amicum dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damascum Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaza impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaza mors.	279.
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat ibi.		Achar quadam ex prædâ contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelechi prodicionis à Saulo insinulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis salutatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem traiecit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalomus callide per mulierem à Ioabo subornatam renouatur Hierosolyma.	200.	Achitophel, suo consilio expulso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum desinit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acmes litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abigea Nabali uxor muneribus Dauide placat.	176.		Adadus
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

- Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide praelio vincitur.* 193.
- Adamus iram Dei deprecatur.* 5.
- Adami & Eua lapsus.* 5.
- Adami pœna.* 6.
- Adami ætas 930. anni* 8.
- Adamum Deus alloquitur.* 5.
- Aderus Solomoni insensus.* 236.
- Aderus in Aegyptum profugit.* ibid.
- Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat.* ibid.
- Aderus in Idumaam reuertitur, inde in Syriam se confert.* ibid.
- Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi qui dem possunt.* 868.
- Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.* 391.
- Ad Lorhum angeli diuertunt.* 19.
- Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.* 892.
- Ad Deum respicientibus eiꝝ vim fidentibus pietatis fructus integer manet.* 570.
- Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.* 543.
- Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.* 867.
- Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.* 157.
- Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege cōtra Izatem fœdus faciunt.* 572.
- Adiutores Solomonis in templo exedificando.* 214.
- Adonias cum Abisace coniugium expetit.* 219.
- Adonias interficitur.* 220.
- Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.* 216.
- Adonias affectat regnum.* 214.
- Adulterij leges & Zelotypia.* 83.
- Adultera accusatio contra Iosephum.* 38.
- Agar Saram contemnit.* 19.
- Agatharchidis de Iudæis testimonium.* 886.
- Agrippa ad Flaccum Syria Præsidentem se confert.* 528.
- Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.* 564.
- Agrippa per Marsyam à Proto pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.* 528.
- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.* 559.
- Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.* 463.
- Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet.* 576.
- Agrippa senatus suam sententiam exponit.* 559.
- Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorē mittit.* 537.
- Agrippa à Lesbō digressus.* 466.
- Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.* 529.
- Agrippa Iudæis adium tributum remittit.* 563.
- Agrippa Agrippæ filius.* 566.
- Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.* 565.
- Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prädixerat, quinto die moritur.* 567.
- Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.* 566.
- Agrippa domum præaltam exstruit unde cuncta quæ circa templum fierent contemplari poterat: Iudæi altiorem parietem excitant qui regis prospectum arctet, & apud Neronem Poppea precibus illum illam impetrant.* 579.
- Agrippa Tiberiade habitat.* 528.
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Casuræ peruenit.* 529.
- Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo factō propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.* 530.
- Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa Iudæorum immunitatem confirmat.* 466.
- Agrippa Berytiæ ciuitatem eximys ornamentis honorat.* 563.
- Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.* 464.
- Agrippa in Asiam missus.* 456.
- Agrippa sex menses in custodia seruatus.* 532.
- Agrippa in suum regnum nauigat.* 534.
- Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam reductus.* 527.
- Agrippa Hierosolymorum muros permunit.* 564.
- Agrippa ditio ampliatur.* 577.
- Agrippa Herodes Antipatrum Roman ducendū tra dit.* 468.
- Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vitæ terminum prædicit,* 531.
- Agrippa liberi superstitēs.* 566.
- Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.* 463.
- Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.* 534.
- Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.* 577.
- Agrippium.* 650.
- Aggeus & Zacharias propheta.* 314.
- Ain expugnata atque combusta.* 119.
- Albinus Iudæa procurator.* 580.
- Alcimus sine Iacimus pontifex.* 359.
- Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetriū accusat.* 359.
- Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.* 360.
- Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.* 360.
- Alcimus Pontifex mortuus.* 361.
- Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatē concedit.* 330.
- Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.* 626.
- Alexander & Aristobulus crebrō matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.* 655.
- Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.* 656.
- Alexander ad DCCC crutibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.* 392.
- Alexā. Thracida cognomē apud Iudæos inuenit.* 392.
- Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.* 657.
- Alexander Ptolemao, ut Zoilū tolleret persuadet.* 388.
- Alexander.* 897.
- Alexander quarto febriū recursu fatigatur.* 622.
- Alexander suo & fratris nomine parentis accensio nem diluit.* 469.
- Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontificē obuiū euntem honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.* 330.
- Alexan-

I N D E X.

- Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductitios milites amittit.* 391.
- Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
tem accusatorē ad misericordiam commouēt.* 460.
- Alexander à Iudæis bello petitus, potentissimos eorum
in Bethoma oppugnat.* 392.
- Alexander coniungi quomodo secure regnare possit, ostē
dit.* 394.
- Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudæos ite
rum reducit.* 628.
- Alexander Polyhistor.* 24.
- Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō
uicia illecti, apud Herodem traducuntur.* 466.
- Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri
pturam parenti structas insidias fatetur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemaus, & alij regis fidelissi
mi participes essent.* 479.
- Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudæo
rum interfecit.* 620.
- Alexander ad Præfectum arcis Alexandrij, ut se re
ciperet, scribit.* 484.
- Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de
creuit, fatetur.* 484.
- Alexander victoriam ab Theodoro amittit.* 620.
- Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congre
gat.* 626.
- Alexander Ionathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo.* 367.
- Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.*
405.
- Alexander Antiochi Epiphaniis filius in Syriam ve
niens, Ptolemaidem occupat.* 366.
- Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam
ducit.* 370.
- Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint.* 489.
- Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat.* 388.
- Alexand. in conflictu cū Antiocho Grypho casus.* 383.
- Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho
nore habet.* 388.
- Alexander à Gabinio victus.* 405.
- Alexander dona Ionatha mittit.* 371.
- Alexander post obitū Philippi Macedonum rex.* 328.
- Alexander cum hostibus prælio decertat, & sex millia
militum amittit.* 626.
- Alexander ab armis requiescit.* 621.
- Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in A
lexandrium sepeliuntur.* 488.
- Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit.* 620.
- Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in
fert, illudq; caprum funditus eruit.* 620.
- Alexander Lyfimachus Alabarcha.* 561.
- Alexandri & Aristobuli impatiētia.* 475.
- Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades.* 572.
- Alexandri cum Demetrio pugna & victoria.* 368.
- Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma
ximamq; partem trucidat.* 621.
- Alexandri familia magnum infortuniū incurrit.* 396.
- Alexandri morbus.* 393.
- Alexandri mors.* 394.
- Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat.* 478.
- Alexandrum filium Herodes timet.* 656.
- Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Rēgem con
stituit, qui ē vestigio crudeliter agit.* 620.
- Alexandra Pharisaus ultro parat.* 622.
- Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin
cipatum obtinet.* 622.
- Alexandra Herodi suspecta obseruatur.* 435.
- Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve
ro Herodipatesiunt.* 436.
- Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit.* 425.
- Alexandra Iudæis castellorum custodiam credit.* 395.
- Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote
statem redigere conatur.* 449.
- Alexandra Hyrcani filia, vxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petas
ab Antonio scribit.* 434.
- Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal
cho tutelam peteret, monet.* 444.
- Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit.* 623.
- Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera
bilem interitum, indicat.* 437.
- Alexandra interfecta.* 450.
- Alexandra Damascum nulla re memorabili gesta,
capit.* 622.
- Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere.* 449.
- Alexandrium & alia castella diruta.* 404.
- Alexandri mater.* 404.
- Alexandria pars ora maritima.* 897.
- Alani mediam terram prædandi causa peruadūt.* 861.
- Allus Caesaris libertus Agrippe mutuo dat pecuniā.* 529.
- Altare & vasa ad illud pertinentia.* 227.
- Altare arcum.* 228.
- Altitudo, longitudo, & latitudo templi.* 225.
- Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re
ginis affert.* 184.
- Amalecita mouent in Israelitas.* 66.
- Amalecitarum rex Samuelius iussu interficitur.* 162.
- Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, præ
dam abegerunt.* 181.
- Amalecitas internecione delendos prædictio.* 68.
- Amalecitas plectendos.* 112.
- Amalecitas fundunt fugantq; Israelita.* 67.
- Aman ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur.* 321.
- Aman odio & consilijs eius in Iudæos in conuiuio pa
tescētis, suspenditur.* 325.
- Aman multitudinis erga Iosephum.* 603.
- Amos rex Iudæ impius.* 287.
- Ammanitarum spolia.* 258.
- Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit.* 199.
- Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet.* ibid.
- Amnon sororem reluctantem per uim opprimit, mox
exosam & fastiditam extrudit.* ibid.
- Amnon Dauidis filius, Thamaram Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit.* 199.
- Amanis facultates Mardocheo dantur.* 326.
- Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascen
dunt.* 423.
- Amanis in Mardocheum odium.* 324.
- Ammanita exterorum societate mercede impetrata
in Dauidem copias parant.* 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipfos inuicem trucidant</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudaea praefectus.</i>	520.
<i>Amplitudo Iudaea.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Amplatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Moſis parens Deum orat pro Hebrais.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiſq; Achabus filius in regno ſuccedit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>Amoraeos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraeorum terra ſitus.</i>	97.	<i>Antigonus Maſſadam obrinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, ſi ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hieroſolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quorſdam qui Herodianos frumentatores per inſidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Iſraelitarum Rege captus: Hieroſolyma diruta & templum ſpoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hieroſolymorum Regis in Ioam Iſraelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcanone in regnum reſtitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere reſuſat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex ſtirpe Regis prognatus ſed ſemiludaeus ſit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Ariſtobuli filius apud Caſarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis ſocietatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus ſecuri obruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyde pontifici ſuccedit.</i>	574.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ad Caſarem, Pompeyſtudioſos de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Coſtobarus & Saulus ad ſpoliandos inſirmiores promptiſſimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali ſuſpicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleſicus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam miſſi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falſo accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios ſummi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazar pontificis locum ſurgatus.</i>	519.	<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaeus Mennaeus adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat ſummum ſacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta cõnubialium tentur ſecit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi inſtinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudeorum potentiores in Ariſtobulum cõciſat.</i>	398.
<i>Amazagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & domus hominũ ſauorem ſibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus ſecum Davidem contra Hebraeos educit, quos à Paleſtinarum Ducibus reprobat.</i>	183.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflammat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum ſax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum ſexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conſcribit.</i>	497.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Miſthridati in capiendõ Peluſio opera nãuat.</i>	497.
<i>Angelus Dei occurrat Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	499.
<i>Angeli Abrahamo filium naſciturum nũciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudae procurator declaratus.</i>	499.
<i>Anni atatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	612.
<i>Annibas ſupplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium miſſi.</i>	568.	<i>Antipater praefens calumnijs & abſens per litteras Herodis in filios exacerbatur.</i>	46824.
<i>Anileus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer luget.</i>	647.
<i>Anileus in Miſthridatis vicos cum exercitu imperũ facit, eumq; noctu opprimit, & captum ſecum abducit.</i>	542.	<i>Antipater Caſarea omnibus inuiſus.</i>	ibid.
<i>Anileus Parthorum Ducem trucidat eiſq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anileus à Miſthridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea nonarum rerum cupidos cõpeſcit.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad ſupplicium depoſcunt, qui oppreſſus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phaſaelo Hieroſolymorum, Herodi Galilaeae regimem committit.</i>	410.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam conſert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		Antipa-

I N D E X.

<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat.</i>	405.	<i>Antipatris extracta.</i>	472.
<i>Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur.</i>	653.	<i>Antipatris.</i>	659.
<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium.</i>	400.	<i>Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obrudit, arci in hoc presidio imposito.</i>	349.
<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam erogas.</i>	666.	<i>Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudaos vexat.</i>	341.
<i>Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deninctos, Iudaos vero inuisos reddit.</i>	411.	<i>Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit.</i>	861.
<i>Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcit.</i>	490.	<i>Antiochus in Iudaam irrumpere parat.</i>	352.
<i>Antipater ab Herode accusatus.</i>	497.	<i>Antiochus capitur.</i>	861.
<i>Antipater Herodem fratribus magis infensum reddit.</i>	467.	<i>Antiochus cum Casare reconciliatur.</i>	861.
<i>Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet.</i>	630.	<i>Antiochus cum Iuda fœdus facit.</i>	358.
<i>Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit.</i>	626.	<i>Antiochus marum quo templum sepsum erat, solo aquat.</i>	359.
<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium uenenum patri paratum habere exponit.</i>	495.	<i>Antiochus suis ciuibus perfidus.</i>	852.
<i>Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sinemora eum occidere, & in Hyrcanio castello cœdi iubet.</i>	504.	<i>Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit.</i>	618.
<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Arcem Arabiarum regem peruenit.</i>	623.	<i>Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caditur & fugatur.</i>	384.
<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere donatur.</i>	500.	<i>Antiochus Rex Damascus primum.</i>	393.
<i>Antipater multa praeclara facinora commisit, & ad subeunda pro Casare pericula sese offert.</i>	629.	<i>Antiochus Seleucum fugat.</i>	391.
<i>Antipater cum patre res Iudaorum ministrat.</i>	490.	<i>Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.</i>	861.
<i>Antipater fratribus sublatis populo & militibus inuisus.</i>	490.	<i>Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit.</i>	380.
<i>Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.</i>	470.	<i>Antiochus regno à fratre exiit.</i>	393.
<i>Antipater veste proiecta multitudine vulnerum demonstrat.</i>	629.	<i>Antiochus Gryphus occisus.</i>	390.
<i>Antipater parentis accusationem diluit.</i>	498.	<i>Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudaorum honorificam mentionem facit.</i>	342.
<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem Archelaum accusat.</i>	308.	<i>Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faciunt.</i>	342.
<i>Antipater parentis ultimum diem optat.</i>	490.	<i>Antiochus templi degradationem fecerit.</i>	900.
<i>Antipater patria muros reparat.</i>	630.	<i>Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit.</i>	357.
<i>Antipater à cunctis accusatur.</i>	499.	<i>Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur.</i>	348.
<i>Antipater amicitiam fallere non potest.</i>	492.	<i>Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.</i>	382.
<i>Antipater in carcerem coniectus.</i>	500.	<i>Antiochus squalidis fœtoribus confectus exspirat.</i>	934.
<i>Antipater domum reuersus à nemine excipitur.</i>	497.	<i>Antiochus Lysiae rerum administrationem prouincias & filium committens in Persidem proficiscitur.</i>	352.
<i>Antipater Roma illustris factus.</i>	468.	<i>Antiochus contra Iudaos in furorem vertitur.</i>	921.
<i>Antipas Herodis filius parandis sibi regnis spe Romanum nauigat.</i>	507.	<i>Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduentaret à Perside, obsidione soluta illi occiditur.</i>	958.
<i>Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina.</i>	628.	<i>Antiochus Scenopegia gratia septem dierum induci- us Iudaïs concedit.</i>	382.
<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.</i>	654.	<i>Antiochus septem illosq. puenos Hebraeorum cum matre Antiochiam adduci precipit.</i>	924.
<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia.</i>	668.	<i>Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraeorum numero congregat.</i>	933.
<i>Antipatri uxor & filij.</i>	407.	<i>Antiochus Iudaus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor.</i>	851.
<i>Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.</i>	475.	<i>Antiochus septimi diei feriam Iudaïs edicit.</i>	852.
<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudai accusant.</i>	411.	<i>Antiochus Eupator cum copijs in Iudaam proficiscitur.</i>	357.
<i>Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immunitate donat.</i>	629.	<i>Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur.</i>	356.
<i>Antipatrum Herodes ad Casarem mittit.</i>	494.	<i>Antiochus Aegypto cedere cogitur.</i>	348.
		<i>Antiochus Hyrcanum in urbem compellit.</i>	381.
		<i>Antiochus Epiphanes Rex Syria.</i>	348.
		<i>Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymais</i>	

I N D E X.

- damouet, & turpiter inde se Babylonem recipit.*
 356.
Antiochus Selenci frater Antiochum Cysiceni filium bello aggreditur. 391.
Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 616.
Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur. 616.
Antiochus ad Hierofolymam proficifcitur, praefidiumq; ibi relinquit. 616.
Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaam irrumpit, ac Hierofolyma deuincit. 616.
Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 614.
Antiochus mores Iudaicos abrogat. 615.
Antiochus rex Comagena. 561.
Antiochi Magni in honorem templi edictum. 342.
Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola. 341.
Antiochi ad Eleazarum exhortatio. 921.
Antiochi mors & faues exercitus immissa. 393.
Antiochi & Iuda pugna. 558.
Antiochum Cefennius Petrus Syria administrator coram Caefare accusat. 860.
Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 621.
Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 572.
Antiquitatum Iudaicarum Epilogus. 584.
Antiquitatum historia. quing. millium annorum. 873.
Antonius Herodem & Phafaelum tetrarchas declarat. 634.
Antonius in Tyro commoratur. 634.
Antonius Antigoni ad Triumphum feruare volens, propter Iudeos feditiosos fecuri eum percussit. 433.
Antonius captiuos trucidat. 634.
Antonius multis donis ab Herode affectus. 433.
Antonius Phafaelum & Herodem Tetrarchas constituit. 419.
Antonius Hyrcano de Caffij & Bactri rebus & morte feribit. 417.
Antonius Herodis virtutem miratur. 641.
Antonius Cleopatra maritum. 899.
Antonius & Cleopatra extincti. 447.
Antonius Armeniam regno pofuit. 440.
Antonia in magno apud Tiberium honore habita. 530.
Antonius Herodes muneribus placat, & amicus res suas faluare effcribit. 458.
Antonia turris. 460.
Antoniam Agrippa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychus rogat. 530.
Antonis. 551.
Apion contumeliofam Iudaorum infeftationem, qua femercedem Alexandrinis reddere valuisse videtur. 897.
Apion veram patriam & genus suum abiurat. 897.
Apion de Mofe & gente Iudaica. 895.
Apion Iudaicis feruitutem exprobrat. 903.
Apion feipfum laudat & magnificat. 904.
Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur. 895.
Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 346.
Apolodotus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit. 390.
Apollonius cum Ionathapralium committit, & ab eo fugatur. 371.
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolymam venit. 920.
Apoftata à Matthia transfigitur. 350.
Apoftata à religione Iudaica. 348.
Apoftafia sacerdotum. 329.
Apfanes per feptennium Iudex. 138.
Apud Gracos nulla confcriptio poemate Homeri vetustior. 874.
Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis fecerem effluunt. 503.
Aquarum calidarum fontes. 358.
Aquarum in Hebraeorum exercitu penuria. 260.
Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. fol. 865.
Aquilo Caio extremum ictum infligit, Chereus vero facinoris autor dicendus. 551.
Aquila aurea super maiorem templi portam. fol. 501.
Aquilam auream detractam iuuenes fecuribus conidunt. 501.
Ara fuffumigatoria. 74.
Arabs Scauro reconciliatur. 626.
Arabes ardefcente fiti ultro fe Iudaicis tradunt. fol. 647.
Arabes ab Herode deuicti. 443.
Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt. fol. 645.
Arabes Caefare irati Herodi neq; latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam perfolvere volunt. 482.
Arabes fiti compulsi ab Herode pacem petunt. fol. 443.
Arabes & Trachonita fcientes Herodi Caefarem tum, illi infultant. 482.
Arabes in praelium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt. 441.
Arabes in fugam verfi. 440.
Arabum circiter feptem millia cadunt, priusquam in Herodias orientem fe dedunt. 443.
Arabum contra Ioramum expeditio. 266. Mors Ioram. 266.
Arabici belli caufe. 480.
Arbores frugifera non excindenda. 112.
Arborum de rege deligendo confilium. 135.
Arca Noe. 9.
Arca facra à Palteftinus in fanum Dei fui Dagonis deferitur. 147.
Arca in Carinthiam transfertur. 149.
Arca Dei in templum transportatur. 228.
Arca faora Bethfama peruenit. 149.
Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur. 191.
Arcon medicus quofdam dimittit. 554.
Architecti templi extruendi. 213.
Archelaus Herodi fe fe excufat. 485.
Archelaus fratrum liberis odit. 491.
Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit. 653.
Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit. 658.
Archelaus rex Cappadocia in Iudaam ad Alexandrum generum venit. 657.
Archelam

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-*
rant. *ibid.*
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-*
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Cesare in Imperio cōstabilitus esset, cu-*
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue*
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaū
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-*
nixuri eum comitantur. 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-*
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini præbet. 505.*
- Archelaus & Iudaorum legati coram Cesare compa-*
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-*
santur. 496.
- Archelaus condita. 516.*
- Archelai visionem Simon vir Essaus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum. 505.*
- Archelaum accusatum Caesar pecunia multat, eumq;*
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Caesar ethnarcham constituit, regniq; di-*
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat. 508.*
- Ardens studium in reparandis manibus. 319.*
- Ardentes faces in murum iaculantur. 865.*
- Aretas ad Arabum regem legatus. 486.*
- Aretas rex Cælesyria. 393.*
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,*
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazæis auxilij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-*
dit. 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-*
tram peruenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit*
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-*
mo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-*
nire conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in prælio vincitur. 405.*
- Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam re-*
mittitur. 405.
- Aristobulus Ituræa habitatores circumcissionem cæse-*
rosq; Iudaicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-*
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-*
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat. 396.*
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius. 577.*
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-*
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecula Pharisaorum tyrannidem*
accusant. 394.
- Aristobulus bello congregati cum Pompeio cogitat. 624.*
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt. 398.*
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur. 407.*
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-*
mittit, ceteros in vincula conycit, & matrem fas
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit. 624.*
- Aristobulus Damascus contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit. 386.*
- Aristobulus Hyrcani filius post captiuitatem Babylo-*
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit. 401.*
- Aristobulus castella à Pompeio tradit. 402.*
- Aristobulus cum familia Romam uectus. 626.*
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.*
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem uinctos custodia tra-*
dit. 618.
- Aristobulus matrem uinctam fame necat. 619.*
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat. 623.*
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-*
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-*
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet. 484.*
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.*
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat. 627.*
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-*
gnus apud Petronium Iudaorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum*
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit. 624.*
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si cum armis*
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur. 620.*
- Aristobuli coram Pompeio apologia. 401.*
- Aristobuli coniunx uersuta, Antigonom dolo truci-*
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi. 405.*
- Aristobuli necem cuncti deslent, præcipue verò Ale-*
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus. 398.*
- Aristobuli fratricida pœna. 387.*
- Aristobuli apud matrem deprecatio. 622.*
- Aristobulo fratricidij pœnitundine morbus ingraue-*
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur. 438.*
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat. 399.*
- Aristobulum Pompeius descendere prouocat. 624.*
- Aristobulum captiuum Caesar vinculis soluit. fol.*
628.
- Aristocratia optimum regimen. 706.*
Argu-

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudeorum genus antiquius Græcorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	648.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	879.
<i>Artabanus Tiberio filium Darium obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	880.
<i>Artabanus à Dahis & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudæis pralio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinao terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudeorum libertate ab Aristæo impetrata edictum.</i>	334.
<i>Artabanus ad Asinaum & Anilaum propter auidiam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegypti bestias natura repugnantes colunt.</i>	899.
<i>Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	16.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugit, cumq; Aethiopum rex honorifice suscipit.</i>	889.
<i>Asanus Rex Iudæ.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinent.</i>	905.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit.</i>	62.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	888.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	53.
<i>Asael Iobab frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebræos inuidia.</i>	50.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum ciuitatibus multum afflictæ.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	545.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdenses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Actas Sara 127. anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapæ ex improviso oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	245.
<i>Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit, fugatq;.</i>	540.		
<i>Asinius.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.</i>	901.		
<i>Assamonæ Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Ascalonita & Scythopolita ob tributum non solum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Astus serpentis.</i>	5.		
<i>Asturus.</i>	232.		
<i>Affyriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vasten ad conuiuium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit.</i>	fol. 440.		
<i>Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli.</i>	fol. 436.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	931.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Casari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio.</i>	fol. 245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam creptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>B.</i>	
		<i>Baccharum radix quomodo euellenda.</i>	858.
		<i>Baalitarum mactatio.</i>	269.
		<i>Baba liberi à Costobaro seruati.</i>	450.
		<i>Baba liberi alijq; accusati ab Herode interfecit.</i>	fol. 451.
		<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	393.
		<i>Babylon à Semiramide non adificatam.</i>	882.
		<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi.</i>	883.
		<i>Babylonica captiuitas post septuaginta annos finit.</i>	307.
		<i>Babyloniæ rex Hercules fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessit.</i>	882.
		<i>Babyloniæ regis ad Ezechiæ legatio.</i>	286.
		<i>Bacchides aciem instruit, & cum Iudæ signa confert.</i>	362.
		<i>Bacchides cum 22000. militum Iudæ occurrit.</i>	361.
		<i>Bacchides Ionathan Sabbatho aggreditur, & duomilia militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugis dum Ionatha potestus ipsi non datur, quinquaginta ex eis interfecit.</i>	fol. 365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia possit reducere cogitat.</i>	365.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet.</i>	360.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iudæ fautores interfecit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interfecit.</i>	fol. 259.
		<i>Bacchides in Iudæos crudelitas.</i>	616.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcimum commendat, eiq; Iudæam internecione deleat, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit.</i>	361.

INDEX.

CCCCC

Cains

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioni comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsua conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caij stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caiopassim insidia structa.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuilitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaorum regionem totam Iosua denastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaorum decem millia trucidantur, & Adonibezec capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.</i>	559.
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudaeae procurator.</i>	576.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collata, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adiigit.</i>	559.
<i>Callistus, Caij libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleretur iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudaeae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyfania ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambysis rescriptum, in quo Iudeos ab edificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaei sacra Stola custodiam Agrippae iniuriis regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius rennenti obtruditur Caesarea dignitas.</i>	557.
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiale.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perferitur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis editum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatrii dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem editum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus truentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum defuisset Iudaeae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris vlciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaryia ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praefes.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Caesarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidue Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia, seditio & fames in Iudaea. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zachariae regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudeos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripseris.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarenfes Herodem accusant, qui seipsum ingulans.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertere liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	443.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Cesar à Syria proficiscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegypto positus.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc iuuenes peccasse pronuntiat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>ſuſpicionem immanes non ſeruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Cæſar ab Herode offenſus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem ſuam ſauitia.</i>	644.
<i>Cæſar Herodi dimidium redditum à Cyprijs metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Cæſar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem inſidia.</i>	ibid.
<i>Cæſar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudæa & Arabia ablatis largitur.</i>	439.
<i>Cæſar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis diſionem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Cæſar Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius verſus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Cæſar & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Cæſar Auguſtus ſato functus.</i>	520.	<i>Cenſores.</i>	288.
<i>Cæſariſ ad Herodem reſponſo.</i>	647.	<i>Centum legati Hieroſolyma reuerſi.</i>	603.
<i>Cæſari & Iulia Cæſariſ uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Cæſari Herodes quingentos ex ſuo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amiſſum dignitatis faſtigium reſtituit.</i>	571.
<i>Cæſarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade ſeditionis autor.</i>	595.
<i>Cæſares.</i>	232.	<i>Clitus ſiniſtram ſibi præcidit.</i>	595.
<i>Cæſarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hoſtes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Cæſarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Maſſadam vnus tantum locus, qui aggerum iactum excipere poteſt.</i>	864.
<i>Cæſarea perfectæ.</i>	471.	<i>Circenſes ludæi.</i>	546.
<i>Cæſarea inter Iudæos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumciſio inſtituta.</i>	19.
<i>Cæſarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenæorum magiſtratus.</i>	474.
<i>Chæreas cum ſocijs in Germanici ades ſe recipit.</i>	551.	<i>Ciuilis Germanos ad ſobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chæreas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam interſiciat mittit.</i>	556.	<i>Ciuilis belli inter Hebræos initium.</i>	186.
<i>Chæreas à conſulib. ſignum petit.</i>	555.	<i>Cines in Iabiſſa, Sauli & filiorum cadauera dempta ſepeliunt.</i>	183.
<i>Chæreas multis ex cauſis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementiaſ deſeruerant, inſuperabiles.</i>	846.
<i>Chæreas, Minutianus & Clemens, de Cæſariſ nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuum contra Iudæos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chæreas cum alijs quibuſdam Caium tollere ſtatuit.</i>	548.	<i>Ciuibus direpta bona reſtituuntur.</i>	605.
<i>Chæreas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.</i>	883.
<i>Chæreas occaſionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudæis redditum in patriâ urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Chæremone. hiftoriographus.</i>	892.	<i>Cyri Perſarum regiſ editum.</i>	307.
<i>Cherili antiqui Poetæ de Iudæorum gente teſtimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomiſeraciſſima, in qua Noæ arca reliquia ſeruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudæis eorumq; templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces præpoſiti.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippæ uxor, ad Herodiadem ſororem eius ſcribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chæbron & Mariſſa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum à Iuſto Iosepho obiectorum depulſio.</i>	605.
<i>Ceſennius Antiochum ſubito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta ſubterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Cella in circuitu templi conſtructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna dua excitata.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna dua ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Ariſtorelis diſcipuli de Iudæis teſtimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congeſta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	419.	<i>Coponius Præfectus Syria.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & ſororem interſcit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippæ erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat,</i>	389.	<i>Comminatio grauis Iſraelitis à vera pietatis tramite exorbitantibus propoſita.</i>	230.
		<i>Concupiſcentia ſepulchra.</i>	86.
		<i>Condiſio obſidionis ſoluenda à Ioabo propoſita.</i>	210.
		<i>Conſictus Aegyptiorum & Miſthridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Conſonantia Iudæorum religione & vita.</i>	907.
		CCCCC 2 Conſcien-	

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contramendaciam impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & vsuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Mosē & Israelitas propter lepram profugisse ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex dona promissa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legislatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis somnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati statuam adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina providentia seruantur.</i>	300.
<i>Conuiuium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundē ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis visio de ariete & hirco, per quos Medorum & Persarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduersus Mosē conatur.</i>	90.	<i>Danielis & sociorum eius in Chaldaica disciplina institutio & profectus.</i>	298.
<i>Cora factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur.</i>	90.	<i>Danieli somnium eiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Corem cum 250. uiris ignis absumit.</i>	93.	<i>Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Sylla, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius se sacra uasa Hierosolyma remissurum uouet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hytaspis filius rex Persarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus uoti, templi restorationē mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis scriptum & mandatum de libertate, possessionibus, templo & sacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Costobarus, Lysimachus, Antipater & Dosithenus apud Herodem accusati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epistola.</i>	315.
<i>Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen sororem dederat, Idumaea Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Costobarus intercessione seruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram absorbet terra.</i>	93.
<i>Cubacula ad voluptatem facta aurea suppellectili referta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaestinorum incursiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudaeae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propositis pestem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudeos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hierosolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est. fol.</i>	442.	<i>Dauid in siti crebro expetitam aquam bibere recusat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero postulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudaei animalia consueta sacrificent, nec carnibus suis uescantur.</i>	904.	<i>Dauid Hierosolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Historiographi Iudaorum mentionem omiserint.</i>	887.	<i>Dauid aliosus factus Abisate eum recalcit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro sacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga sibi consulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro suis.</i>	250.	<i>Dauid à proposito Nabalum euerrendi desistit. fol.</i>	177.
<i>Chusis victoria nuncius ad Dauidem missus ab Achima anteuerit.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectissimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chusi consilium, quoderiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Absalomi conatibus certior factus, cum suis Iordanem transit.</i>	204.
<i>Chusim simulatè offert Abesalomo studium ac fidem suam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiscitur.</i>	176.
<i>Custos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria subiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum secundis se profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita discrimen vocatus ab Abisao liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indignissimè, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem spoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigaam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samsone causam tanti roboris expiscari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saulo innocentiam suam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damasceni & Aretas contra Alexandram.</i>	621.		
<i>Damasceni à Danide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananeis pressa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

David

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus vxoribus in Palaſtinam ad Anchum Giſſa Regem ſe conſert.* 178.
- David Saritas & Amalecitas in curſionibus infeſtat, de manubijs munera Regi mittit, eiſq; meridionale Iudeorum regionem ſe incurſare perſuadet.* 178.
- David cum Goliath congredi cupit.* 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamq; feram occidit.* 165.
- David uſum trucidat.* 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus erat, depoſitis, funda armatus in hoſtem properat.* 165.
- David hoſtem accedens, contemnitur.* 165.
- David, Sauli & Ionathæ necem deplorat.* 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplicio iubet.* *ibid.*
- David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tri- bu Rex declaratur.* 185.
- David Iabiſenon quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col- laudat.* 185.
- David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum auſpicari voluit.* 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur.* *ibid.*
- David Mahanaïm peruenit, ubi cum ſumma reueren- tia ab optimatibus excipitur.* 204.
- David arcam in ades Obadami Leuitæ deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur.* 191.
- David Semeïm occidi vetat.* 203.
- David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius vo- luntate caſum fuiſſe Abenerum.* 188.
- David à Michol irridetur.* 192.
- David Deo templum adificare decernit.* *ibid.*
- David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gra- tias agit.* *ibid.*
- David in Palaſtinos mouet, eiſq; bonam agrorum par- tem adimit.* *ibid.*
- David Sophenorum Regem vincit.* 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei- rum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat.* 178.
- David Ionathæ de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat.* 169.
- David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum ex- piſcari & ſignificare velit.* 169.
- David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem petue- nit.* 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Giſſam Palaſtino- rum ad Anchum ſe conſert.* 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi- mulat.* *ibid.*
- David ad ſpeluncam Adullamæ peruenit, ubi illius to- ta cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conſe- runt.* *ibid.*
- David ad Moabitaram Regem proficiſcens, parentes ei commendat.* *ibid.*
- David ad Sarim oppidum peruenit.* 172.
- David Memphiboſto veniam, & dimidia partis bono- rum Siba donatorum reſtitutionem promittit.* 208.
- David oraculo monitus fugit.* 173.
- David in Cernam cum ſuis ſe conſert, quod & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & ſadus cum eo reno- uat.* 174.
- David Vriam acceſſit, eumq; ut proſectus ad vxorē, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit.* 196.
- David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit.* 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum compo- tat.* 213.
- David Amaſa veniam & vniuerſarum copiarū Præ- ſecturam concedit.* 207.
- David Idumeos, ut viritim tributa perſoluerent, co- git.* 194.
- David num quis ex Ionathæ genere ſuperſeſſet ſcitatur.* *ibid.*
- David ſaſſus peccatum, à D E O veniam confequitur.* 198.
- David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, vicem dolenter ferens, ieiunat.* 198.
- David puerum extinctum ſentiens ſurgit, ac lotus ci- bum capit.* 198.
- David cauſam, cur mortuo pæro tibus capias, quo- rum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.* 198.
- David laciniam regij pallij pracidit.* 174.
- David regi Saulo, quod ſibi inſanti inſidias ſtruat, ex- probrat.* *ibid.*
- David cum toto populo Abenerum deſcet ac lugei & ſo- lennibus funeralibus ei parentat.* 188.
- David Vria nece audita, iracūdi deſcendit.* 197.
- David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur.* 198.
- David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat.* 216.
- David Chuiſim ut Achitophelis conſilij ſe opponeret, obnixè precatur.* 202.
- David Hieroſolymis excedit.* 202.
- David fugiens ſacerdotes in vrbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat.* 202.
- David Samueli Regis erga ſeſe animum indicat.* folio 169.
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat.* folio 218.
- David Deum conſulit, num ab Amalecitis vxores ac liberos recipere ſis conſeſſurus.* 181.
- David Aegyptio ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur.* *ibid.*
- David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemq; prædam recuperat.* *ibid.*
- David cuſtodes impedimentorum, obſtrepentibus pu- gnae focijs, in præda partem admittit.* 182.
- David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aequalem auferit.* 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu- lum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat.* *ibid.*
- David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage vincit.* 168.
- David Leuitas numerat, eorumq; officia diſtribuit.* 216.
- David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet.* 212.
- David Iebuſæos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & cini- ſatem Davidis appellat.* 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im- peratore cadit.* 196.
- David ut plurimum propitium numē experitur.* 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam perfugo.</i>	27.
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	302.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruce acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, dure respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliose tractantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionatha infusa re conatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	552.
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus verò ad avum cofugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudaeis in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392.
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam trajicit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lyssiam necat.</i>	359.
<i>Dauidi omnes filios ab Absalomo casus nunciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum proficiscitur.</i>	391.
<i>Dauidi, ut praelijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum movet.</i>	366.
<i>Danidem adesse volentem in exercitu amici prohibent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomao Lathuro Damasci rex constituitur.</i>	391.
<i>Danidem Ionathas excusans, à parente spiculo petitur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>Danidici generis Reges, quot & quandiu regnaverint.</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem movet, praelioq; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudaei immunitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De aduentu Vespasiani in Galileam & obsidione Iotapa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan movent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebraorum in Aegypto per annos 400.</i>	50.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudaei à Demetrio victore deficiunt.</i>	621.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscribere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus totius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>De bello Iudaico.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vitae finis Iudeorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	148.
<i>Debora & Barac in hostes movent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De boue cornupeta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazareis.</i>	94.
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem aetatibus usque ad diluvium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus frustatim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaos seditionis Alexandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidentur.</i>	70.	<i>Depulsio argumenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	896.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hierosolymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio spelunca in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases area laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientiae.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Moysen in terra deserta facto, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & providentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

<i>similitudinem templi portatili referbat.</i>	72.
<i>Dens immensus.</i>	228.
<i>Dens non corporis formam, sed animi virtutes spectat</i>	162.
<i>Dens Abrahamo filium pollicetur.</i>	18.
<i>Dens propter inobedientiam Samli offenditur.</i>	folio 161.
<i>Dens verax in promissis.</i>	228.
<i>De uxoribus ducendis.</i>	107.
<i>Dij alieni.</i>	105.
<i>Diluvium.</i>	9.
<i>Dimissio Israelitarum.</i>	274.
<i>Dina Jacobi filia historia.</i>	32.
<i>Diocles.</i>	302.
<i>Diodorus cognomine Tryphon Apamennus à Malcho Arabe Antiochum Alexandri filium petit.</i>	373.
<i>Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas literas conscribit.</i>	659.
<i>Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.</i>	484.
<i>Direptio urbis impedita.</i>	431.
<i>Discrimen Moysis & aliorum legislatorum.</i>	3.
<i>Discordia Iudeorum & civium Alexandrinorum in religione.</i>	899.
<i>Dispositio castrorum.</i>	85.
<i>Disidium inter plebem & senatum.</i>	558.
<i>Disidium in domo Herodis.</i>	475.
<i>Distinctio gubernationis in populo Israelitico.</i>	156.
<i>Diversa populi studia.</i>	246.
<i>Divisio agri Abrahami & Lothi.</i>	17.
<i>Divisio Sacerdotum in 24. cognationes.</i>	216.
<i>Divini auxilij promissio.</i>	103.
<i>Dius Iromi meminit.</i>	232.
<i>Dius de Solomone.</i>	ibid.
<i>Doecus Saulo, se Davidē in Nabo apud Achimelechū vidisse significat.</i>	172.
<i>Dolabella Ephesiorum civitati scribit.</i>	414.
<i>Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.</i>	919.
<i>Domicilium Abrahami.</i>	16.
<i>Domitia Domitiani Caesaris uxor.</i>	611.
<i>Domitianus, Titi frater.</i>	853.
<i>Donat interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.</i>	340.
<i>Dona Scauro data.</i>	400.
<i>Dora Phoenicia civitas & non Idumaea.</i>	903.
<i>Dora & Ioppe non portuosa.</i>	455.
<i>Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium suscipit.</i>	633.
<i>Doris, Herodis uxor.</i>	417.
<i>Doridem Antipatri matrem Herodes ejcit è regia.</i>	495.
<i>Doris in Iudeorum synagoga Cesari statuam ponūt, quod Agrippā & Petronium vehementer ad iracundiam commouet.</i>	563.
<i>Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus.</i>	folio 576.
<i>Duodecim Israhelis liberi.</i>	21.
<i>Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.</i>	907.
<i>Duo sacrificiorum genera.</i>	80.
<i>Duo de quibus agit Iosephus.</i>	277.
<i>Duo & viginti libri sacri.</i>	875.
<i>Duodecim Iudeorum millia in templo occumbūt.</i>	625.

*Duodecima legio Cestio duce Indais cesserat. folio
849.
Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se confi-
ciunt, & Abener partes succumbunt. 185.
Dua tabula Moſis. 71.
Dua mulieres ſeſe inuicem de infante permutato accu-
ſant. 221.*

E

E dictum quantum Manna quotidiè quilibet colligeret.	65.
Edicto plebs coerenda, ne quisquam amplius ad tabernaculi structuram conferant.	72.
Eglon Rex Moabitarum Israelitis subiugatus.	130.
Emortua dextra sanitas restituitur.	239.
Enos urbs prima.	7.
Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscriptus.	10.
Eques Iosepho literas affert.	598.
Equi Aegyptiaci.	235.
Ephraim tribus mones in Iaphthem.	138.
Eleazarus.	2.
Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem exprobat.	385.
Eleazarus ad Antiochum adducitur.	520.
Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facit.	866.
Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.	616.
Eleasar.	211.
Eleazarus moritur.	125.
Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & verberibus cedi præcipit.	859.
Eleazarus vitam gloria possidet.	616.
Eleazarus Iuda frater elephantum occidit.	358.
Eleazarus horribiliter flagellatur.	922.
Eleazarus Dinai filius Romam missus.	577.
Eleazarus Iudeis audacia ferox & manu strenuus.	859.
Eleazari ad socios oratio.	865.
Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.	320.
Eleazari constantia.	922.
Eleazari de immortalitate animæ oratio.	866.
Eleazarus Iudeis Romanorum crudelitatem exponit.	868.
Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.	259.
Elias pluuiam venturam prædicit.	249.
Elias Achabo & Iezabele vindictam diuinam prædicat.	251.
Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicatur, mittitur.	248.
Elias populi superstitionem arguit.	248.
Eliæ doctrina & officium miraculo confirmatur, vitæ imitatio & absumpta.	249.
Eliam Deus in deserto alloquitur.	250.
Eliam cornus cibatur.	247.
Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarii.	145.
Eli sacerdotis tempore annona caritas.	143.
Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.	146.
Eli audita arca amissione expirat.	147.
Eli Pontificis Genealogia & progenies.	147.
Eliæus in Dothaim hostibus cingitur.	262.
Eliæus pluuiam venturam & victoriam prædicit.	260.

Elisavus

I N D E X.

<i>Elifau viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adim- pleat, iubet.</i>	261.	<i>Exemplum ultionis diuinae in Iezabela valde infigne</i>	268.
<i>Elifau ab Adado agrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	261.
<i>Elifai vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	264.
<i>Elifai mors & cadaueris in ipsius monumentum con- iecti refuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses.</i>	86.
<i>Elifau Reges consulunt.</i>	266.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutiunt.</i>	86.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	889.	<i>Externi Iudaei inferiorem ciuitatem occupant.</i>	858.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exandiantur in hoc loco precatur.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	138.
<i>Epicureorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	246.
<i>Ephraimita proditione occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	222.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomoni mandatur.</i>	214.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	892.	<i>Ezeccias ab Assyriorum rege deficit.</i>	281.
<i>Epilogus secundum libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezeccia legati ad Israelitas Azymorum festi celebra- di causa missi occiduntur.</i>	280.
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezeccia in aduersis ad Deum refugium & per Esaiam in spem melioris fortunae erectio.</i>	284.
<i>Epitome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezeccia Regis Iudae pietas.</i>	280.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Biblio- rum petit interpretes.</i>	335.	<i>Ezeccia mors.</i>	286.
<i>Epictetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis pro- dit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronum socijs Herodes sup- plicio afficit.</i>	410.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti Ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudeos qui apud Babylonem degunt, conuocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylacijs custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esaia de Cyro vaticinium.</i>	307.		
<i>Essen sive Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	518.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	519.		
<i>Esthemonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Eburius contra Iosephum.</i>	554.		
<i>Eburius infecto negotio discedit.</i>	592.		
<i>Eua mater omnium viuentium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta obseruans An- tipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctore necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, cuiusq; fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eutychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem ac- cusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe coruorum emittit.</i>	10.		
<i>Excisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innovarit</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Caesarea interfectis petisum.</i>	867.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F.</i>	
		<i>Fabatus procurator Caesaris apud Herodem secreto- rum Sillai proditor.</i>	664.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabula superius recitata depulsa.</i>	907.
		<i>Facinus detestandum Gabaeorum.</i>	126.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis immissa.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium co- mederet.</i>	263.
		<i>Fatum.</i>	227.
		<i>Falsa matris ac sororis Herodis aduersus Mariam accusatio.</i>	652.
		<i>Falsi testis poena.</i>	106.
		<i>Fatum & providentia diuina.</i>	488.
		<i>Fati necessitas insuperabilis.</i>	256.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionib; concordiam redeunt.</i>	623.
		<i>Fratricidij à Ioanne pontifice perpetrati taxatio & ul- tio.</i>	328.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Roma- norum potestate postulat.</i>	568.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam inter- fectores, punit.</i>	567.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaclum adoritur, à quo tamen superatur.</i>	416.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	576.
		<i>Felix accusatur.</i>	579.
		<i>Felix in Phasaclum exercitum mouet.</i>	633.
		<i>Felix latrones Magos vulgi seductores supplicij af- ficit.</i>	577.
		<i>Festus impostorem magnum cum affectis opprimit.</i>	579.
		<i>Festum azymorum.</i>	82.
		<i>Festiuas templi recepti instituta.</i>	354.
		<i>Filij pontificum ad Dauidem missi, in puteum sese abscun- dant.</i>	204.
		<i>Filij</i>	

I N D E X.

<i>Fili oblatio.</i>	278.	<i>Glaphyra quondā uxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Fili Chananaei.</i>	14.	<i>padocum Regi remissa.</i>	491.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.	<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Filiorum apud Iudeos educatio.</i>	377.	<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-</i>	
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.	<i>hit, cumq; vacantem Imperatoris locum occupare</i>	
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum.</i>		<i>iubet.</i>	557.
549.		<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.	<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-</i>	
<i>Fons Iordanis.</i>	649.	<i>cijis.</i>	231.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.	<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	
<i>Forma & habitus Elia propheta.</i>	259.	149.	
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.	<i>Gaudium beatorum in vita aeterna.</i>	932.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immixtum. folio</i>		<i>Græcorum de Iudeorum Antiquitate testimonium.</i>	
264.		883.	
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	226.	<i>Græcorum cum Iudeis comparatio.</i>	876.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.	<i>Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere</i>	
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudeis pur-</i>		<i>873.</i>	
<i>puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanū</i>		<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>deponerent tradit, ipsi verò in proprios usus con-</i>		<i>Gedeon duos Duces Zebim & HezARBUNIM capit.</i>	
<i>uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos</i>		135.	
<i>Iudeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis</i>	
<i>Furtum.</i>	110.	<i>somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	364.	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	
		134.	
G.		<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>G Abala.</i>	452.	<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-</i>	
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.	<i>dat.</i>	133.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.	<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.	133.	
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.	<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamma</i>	
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudæa adificari iu-</i>		<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-</i>	
<i>bet.</i>	404.	<i>det.</i>	434.
<i>Gabinus Nabathæos pugna superat.</i>	628.	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>		80.	
627.		<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Antipater suppetias ferunt.</i>	627.	<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt folio</i>	
<i>Gabinio pecuniâ Pompeio ab Aristobulo promissam</i>		505.	
<i>exacturo porta clauduntur.</i>	402.	<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.	<i>Germanicus Pisonis opera sublatus.</i>	521.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.	<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	
<i>Gadarenfes Herodem accusaturos, Agrippa vinctos</i>		553.	
<i>ad Regem mittit.</i>	456.	<i>Gessius Florus Iudæa Procurator.</i>	583.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-</i>		<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>tur.</i>	136.	<i>Gessij Flori iniurie.</i>	519.
<i>Galata à Gomar oriundi.</i>	13.	<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Galadænorum ad Israelitas legatio.</i>	155.	<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	
<i>Galilæi sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-</i>		128.	
<i>dijs & rapinis vastant.</i>	575.	<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Galilæi ab Herode deficiunt.</i>	428.	<i>Gazara.</i>	232.
<i>Galilæi cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.	<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Galilæi Tiberiada innuadere postulant.</i>	591.	<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Galilæorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>		<i>Godolia cades, & plebis Masphasensis abductio,</i>	
597.		296.	
<i>Galilæorum erga Iosephum fides ac benenolentia. folio</i>		<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo</i>	
590.		<i>Ioaso, Ozorbia filio seruato.</i>	270.
<i>Galgal, libertas.</i>	118.	<i>Gotholia pæna.</i>	279.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. &</i>		<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palestinos. folio</i>	
488.		164.	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi</i>		<i>Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.</i>	
<i>insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.	164.	
<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>			
<i>ptam oratione multum auget.</i>	655.		

H.

HEbraorum origo.

Dddddd

15.
Hebra-

- Hebraus servus anno septimo manu mittendus. folio*
 110.
Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione
desiscunt. 100.
Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis. 146.
Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam con
tra Dei mandatum abactis parcunt. 161.
Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, re-
lictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.
 183.
Hebrai terram Amœorum occupant. 97.
Hebrai pugnam parant adversus Amœos. 96.
Hebræorum contra Moabitas victoria. 261.
Hebræorum ob Mosis obitum planctus. 213.
Hebræorum servitus intolerabilis. 50.
Hebræorum libertas, & Chananæorum servitus. folio
 233.
Hebræos Chananaei cadunt. 89.
Hecataeus. 16.
Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.
 885.
Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit. folio
 571.
Helena Adiabænorum Regina Hierosolyma proficisci-
tur. 570.
Helon per decennium iudex. 138.
Hermippi de Pythagora testimonium. 383.
Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethle-
hem: aquam hauriunt, & Davidi afferunt. folio
 212.
Heroes Davidis. 211.
Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cælesyria pu-
gnat. 440.
Herodes in itinere ad Agrippam Chium pervenit, eiq;
ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparan-
dam, confert. 463.
Herodes ex aurea & argentea supellestile pecuniam
conficiens frumentum pro ea comparat. 453.
Herodes prope Panium templum adificat. 457.
Herodes apud Cæsarem filios accusat.
Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece eum ho-
norifice sepeliri curat. 436.
Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis,
Hierosolyma petit. 424.
Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impu-
gnatur. 421.
Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit. fol.
 480.
Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castelli
compellit. 428.
Herodes in Trachonitarum regione castellum condit,
eiq; Zamarin Iudæum Babylonitum præfecit. folio
 492.
Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit &
in iudicio amplius non comparat. 412.
Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilaam
proficiscitur. 420.
Herodes inexpectatam & apertam uxoris aversatio-
nem videns, contristatur. 447.
Herodes nobiliores Iudæorum post obitum suum tru-
cidari mandat. 503.
Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impu-
gnatur. 421.
Herodes anno primo à nato Christo moritur. 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit. folio*
 637.
Herodes cum magno vitæ discrimine Romam navigat
ibid.
Herodes Romam profectus, Antonium convenit. folio
 673.
Herodes Antonium & Cæsarem sibi benevolos inue-
nit. ibid.
Herodes coram senatu Romano laudatur. ibid.
Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono pu-
blico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.
 425.
Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum
exercitu Arabiam invadit, & Raptam castelli di-
rigit. 481.
Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis mu-
neribus donat. 658.
Herodes Cassij amicus. 632.
Herodes cur in externos liberalis in suos sevens fuerit.
 472.
Herodes fratrem Iosephum in Idumæam mittit, ipse
copias in Galilæâ ducit, urbemque Sepphorim ca-
pit. 425.
Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de vincis fo-
415.
Herodes quadraginta quinque ex Antigonis factione
interfecit. 433.
Herodes vehiculo, in quo mater erat, everso sibi ipsi vi-
lentæ manus inferre cogitat. 421.
Herodes donativum militibus distribui iubet. folio
 503.
Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus. 630.
Herodes Alexandro coniugis suæ fratri regnum peti-
turus ipsemet eo potitur. 423.
Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat. folio
 646.
Herodes hostes adoritur. ibid.
Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellij literæ
superuenirent, Cæsari aperit. 531.
Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide. folio
 561.
Herodes Artabano Partho fanet. 535.
Herodes ad Pheroram ægotantem visendum venit,
eoque mortuo Hierosolyma sepelitur, & publico lætu
honorat. 494.
Herodes Agrippa inopiam exprobat. 528.
Herodes à Syris latrones depellit. 630.
Herodes per uniuersum terrarum orbem clarissim.
 650.
Herodes venator summus. 651.
Herodes præter animi corporisq; virtutem fortuna
quoque secunda usus est. ibid.
Herodes Antipatrum filium expellit civitate, ac Hyr-
canum avum coniugis interficit. ibid.
Herodes Alexandrum & Aristobulum filios præ-
focari, cum Alexandro materno avo sepeliendos
iubet. 661.
Herodes in Pheroram fratrem excitat. folio
 657.
Herodes suos in fuga consolatur. 421.
Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, &
mutuum creditum repetit. 481.
Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia ex-
torquet. 495.
 Hero-

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio.* 420.
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usque persequitur. 468.
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit. 417.
Herodes fautores suos promouet, aduersa uero factionis homines quotidianis supplicijs absumit. 433.
Herodes conflata militum multisitudine, ut Hircanum regno deponat in Hierosolymam ducit. 631.
Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit. 426.
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur. 427.
Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat. 454.
Herodes coniurationem expiscatur. 452.
Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur. 422.
Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni tolleretur, inducit. 432.
Herodes grauem morbum contrahit. 449.
Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionē filijs, nepotibus ac amicis relinquit. 501.
Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massadam peruenit.
Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat. 468.
Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi manus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos uero ictum praenit. 504.
Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat. 431.
Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosque vincit. 440.
Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit. 454.
Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit. 493.
Herodes, audito quod Hircanus recluso Davidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idē facere conatur. 474.
Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat. 486.
Herodes ad seditiosos compescendos in arces praesidia collocat. 472.
Herodes Antonio deuicto subtristis. 440.
Herodes odio in filium flagrat. 501.
Herodes Dei templum denuò construere animo concipit. 458.
Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet. 458.
Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur. 430.
Herodes filiorum liberos educat. 491.
Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit. 430.
Herodes Hierosolyma oppugnat. 430.
Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habitus. 457.
Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
Herodes ad Casarem venit, ei que beneficia in Antonium collata prae dicat similia in eū collaturus si in amicitiam eum reciperet. 445.
Herodes latrocinij agit & excursionibus in Arabiam 441.
Herodes 300. talentis Casarem donat. 470.
Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Romam domum reducit. 462.
Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in aedificia contulit.
Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum Pontificum petit. 568.
Herodes multos in itinere adiuuat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator. 464.
Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos iniuste interficit. 478.
Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit. 446.
Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit. 428.
Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt. 566.
Herodes Iudaorum Primores conuocat, eisq; facinus hoc commemorat. 502.
Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eis sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partē remittit. 466.
Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit. 474.
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus. 428.
Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia reformat. 663.
Herodes Macharuntem magno muro ac turribus amplectitur. 858.
Herodes Casari reconciliatus. 485.
Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipsi contigerat, recenset. 422.
Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit. 864.
Herodes Davidis sepulchrum spoliat. 219.
Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure praebet. 483.
Herodes à centum Iudaeis apud Antonium accusatus. 419.
Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus solus Agrippa proximus. 464.
Herodes Hierosolymis, Phasaclus uero extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur. 635.
Herodes in ius vocatus cum comitatu comparat. 411.
Herodes in compescendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet. 431.
Herodes in Galilea tum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galilaam in suas partes traducit. 426.
Herodes consolatur & cohortatur milites. 441.
Herodes in senio impatiens & amarulentus. 501.
Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum copias ducit. 424.
Herodes à Parthis accitus in uenatione occiditur. 520.
Herodes Mariammen Hircani ex filia neptem ducit. 417.

- Herodes fratrem in Idunaam mittit, ipse copias in Galilaam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitus procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananeli loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumque, ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariam uxore non blandè exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes nouam legem sancit, ut perfores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectoribus in Galilaea penas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vititur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Romam domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, non cum Pherora vel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrunque filium vincit, & separatos asseruari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amauit, plurimaque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac praconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem desectit. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicatus non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum mouet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenue fatetur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus, folio 449.
 Herodes commeatus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichuntam peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renunciat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam mandat. 652.
 Herodes Roma in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula coniecit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clam nocte ad Idunaam proficiscitur, folio 635.
 Herodes grauior in fuga Parthis Iudaeos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omnino nauis spoliata expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariam liberis suscepti. 651.
 Herodis canaculum dimisso conuiuium confestim condidit. 642.
 Herodis mater ac soror Mariam calumnijs infestantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 459.
 Herodis copias hostes à mœnibus arcens. 425.
 Herodis legatos Caesar infecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis dua filia virgines Pherora filijs elocata. 514.
 Herodis

I N D E X.

- Herodis de Mariamme ac Iosepho suspicio.* 652.
Herodis filij ex septem vxoribus suscepti. 662.
Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.
Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.
Herodis milites cum Iudei per quinque menses ob-
sidionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol. 644.
Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol. 650.
Herodis nouem uxores. 491.
Herodis coram Augusto Casare oratio. 647.
Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.
Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum cōtra
parentem odium alere, fatentur. 477.
Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata. 526.
Herodis testamentum mutatum. 504.
Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
lectum. 505.
Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.
Herodis regnum. 455.
Herodis morbus horrendus. 503.
Herodis cadauer magna pompa Herodium desertur. 505.
Herodis fortitudo. 630.
Herodis erga Phasaelum fratrem amor. 636.
Herodi Augustus Arabiam quoq; vult tradere, quod
consilium ipsius litera reddite mutant. 486.
Herodi mortem fratris somnia manifesta significant. 641.
Herodi insidia structa. 635.
Herodi à Roma litera veniunt, quæ Acmen à Casare
occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
puniendi relictam esse ostendunt. 504.
Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
bit. 434.
Herodē in aula calumniæ & cadibus referta vita sua
tadet. 479.
Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iubet. 440.
Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
sepho committit, eiq; clam ut Mariammen inter-
ficeret, mandat. 437.
Herodem Romani Iudeorum regem creant. 637.
Herodem Hyrcanus absoluit. 639.
Herodem Antonius amore, Antigonom verò odio pro-
sequitur. 423.
Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur. 535.
Herodion. 636.
Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
esse videbatur. 650.
Herodotus Halicarnassensis de Iudeorum circumcisio-
ne. 884.
Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
set. 232.
Herodotus de Senacheribo. 284.
Hirami & Salomonis amicitia. 896.
Hirami & Salomonis problemata. 880.
Hirami regis geneologia. 881.
Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusq; filios
instigatur. 630.
Hyrcanus à Pharisaïs ad Sadduceos deficit. 385.
Hyrcanus expiscatus, quid alijs sint donaturi, plus re-
liquis omnibus donat ob quod alio honorifico affi-
citur munere. 346.
Hyrcanus rursus ab improbis irritatur. 631.
Hyrcanus & Pharisaï hostes. 385.
Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monu-
mento profert. 382.
Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.
Hyrcanus munitum castrum edificat. 347.
Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
declaratur, post ad regiā dignitatē euehitur. 622.
Hyrcanus à fratribus in itinere circumuēctus, strenue
se defendit, quosdam etiam è medio tollit. 347.
Hyrcanus moritur. 385.
Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur. 617.
Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum assecutus
sit, ad eum reuertitur. 433.
Hyrcanus & Phasaelus à Parthis capti. 421.
Hyrcanus obsidet Samariam. 384.
Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis se-
pulchro aufert. 218.
Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.
Hyrcanus assiduū cum Arabibus bellum gerit. fol. 347.
Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, In pa-
ce viuit. 384.
Hyrcanus Pontifex. 394.
Hyrcanus insons perit. 445.
Hyrcanus Samariam capit. 384.
Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat. 624.
Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat. 433.
Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione fœdus facit. 382.
Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in
monte Garizin desolat. 382.
Hyrcanus sibi ipsi manam infert. 348.
Hyrcanus & seniores Reginam anteueniunt, & Ari-
stobulum accusant. 396.
Hyrcanus Pontifex, Antipater verò Iudæa procura-
tor declaratur. 630.
Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.
Hyrcani facies. 346.
Hyrcani & Iudeorum legatio Antonio coronam au-
ream offerens, ut Iudeos à Cassio captos in liberta-
tem vindicaret, rogat. 417.
Hyrcani ad Casarem legati. 412.
Hyrcani & ortus & indoles. 344.
Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
tum introducunt. 414.
Hyrcani vita. 445.
Hyrcano Babylone à Iudeis ingēs honor habetur. 433.
Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiocho
uictoria nunciatur. 384.
Hyrcanum Casar in pontificatu confirmat, Antipa-
trum ciuitate Romana donat. 408.
Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
restituit. 409.
Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.
Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hor-
tatur. 623.

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Græci bellum Iudaicum silentio pre-</i>	
<i>Hyrcanum Herodes è medio tollere statuit.</i>	444.	<i>tereunt.</i>	613.
<i>Hieremias civitatem Babylonicam prædicit.</i>	290.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere ma-</i>		<i>Homo sui interitus auctor, non Deus.</i>	11.
<i>gni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & avaritia dediti, nihil non au-</i>	
<i>Hieremias Hierosolymorum subversionem prædicit.</i>		<i>dent.</i>	187.
	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum</i>	
<i>Hieremias quando vixit.</i>	290.	<i>forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honos Mardocheo oblatas.</i>	325.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad</i>		<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	101.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum depradatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nomi-</i>		<i>Hostie veteris testamenti.</i>	909.
<i>nis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma ab Herode obsessa.</i>	643.	<i>Holocaustoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma à Sufaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>		<i>Humana vitæ terminus anni. 120.</i>	15.
	193.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.		I.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à</i>			
<i>Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Iabes in Gilead, quæ auxilium contra Beniamin</i>	
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum va-</i>		<i>negauerat, destruitur,</i>	128.
<i>stata est.</i>	847.	<i>Iabin Rex Chananeorum Israelitas subiugat.</i>	131.
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma Iudææ metropolis radicatus fundamen-</i>		<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
<i>tis eruta.</i>	868.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum. fol.</i>	
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim ob-</i>			43.
<i>sessæ.</i>	402.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Beniamin ab-</i>	
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, tandem</i>		<i>legandum sollicitus.</i>	43.
<i>capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob defossus Labani Dijs Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolyma obsessa.</i>	241. & 292.	<i>Iacobus & Simon Iudæ Galilæi filij, crucis supplicio</i>	
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>affecti.</i>	374.
<i>Hierosolymæ pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>		<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
	125.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq;</i>	
<i>Hierosolymis dolo captis Iudæi in Aegyptum abdu-</i>		<i>nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>cuntur.</i>	332.	<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad cogn-</i>	
<i>Hierosolymitani legati in Galileæ haud accepti.</i>	599.	<i>tionem matris.</i>	28.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese</i>		<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>recipiunt.</i>	600.	<i>Iacobus peruenit ad Scenas.</i>	32.
<i>Hierosolymitanos fundis fugatq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacobus ætatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata &</i>		<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maxi-</i>	
<i>incensa.</i>	117.	<i>mo perfunditur gaudio.</i>	47.
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani di-</i>			42.
<i>ripiunt, inq; ea Herodes præsidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus cum uxoribus, filijs & gregibus inscio socero</i>	
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de uxore Leuitæ.</i>	126.	<i>Iacobus quin expiraret prætimia latitia parum ab-</i>	
<i>Historia Nabuthi ob prædium Achabo denegatum</i>		<i>fuit.</i>	48.
<i>lapidati.</i>	250.	<i>Iacob septimus frater innior cæteris ad supplicium duci</i>	
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>tur.</i>	929.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidan-</i>	
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>dum traditus.</i>	580.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitant-</i>	
<i>Historiographi quidam perfidiæ ac sacrilegium An-</i>		<i>dam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>tiuchi regere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantum-</i>		<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
<i>modo esse civitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi filij, præsertim Iudæ ut Beniamin peregrinatio</i>	
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>ni committat, urgent.</i>	43.
			Iacobi

I N D E X.

<i>Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera-</i>		<i>Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.</i>	267.
<i>tur.</i>	43.	<i>Ieus rex Israelis.</i>	250.
<i>Iacobi cum Rachel colloquium.</i>	28.	<i>Ieu posteris regnum promittitur.</i>	270.
<i>Iacobi progenies.</i>	47.	<i>Iezabela.</i>	247.
<i>Iacobi filij ascensum furei.</i>	44.	<i>Iezabelam Elias fugit.</i>	250.
<i>Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.</i>		<i>Iezeciel templi vastationem pradicat.</i>	292.
139.		<i>Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum</i>	
<i>Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.</i>	47.	<i>calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri-</i>	
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis</i>		<i>uat.</i>	187.
<i>filiam uxorem ducit.</i>	328.	<i>Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.</i>	197.
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo-</i>	
<i>fuscat.</i>	239.	<i>cat.</i>	199.
<i>Iael Sisseram ferreo clauo interficit.</i>	132.	<i>Ioabius & Abisau vsq. ad solis occasum Abnerum per-</i>	
<i>Iaphtes dux Israelitarum creatur.</i>	137.	<i>sequuntur.</i>	186.
<i>Iaphtes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.</i>		<i>Ioabius dato receptui signo suos cohibet.</i>	ibid.
137.		<i>Ioabius contra Sabeum paucis copijs, Amasam colligē-</i>	
<i>Iaphtes votum facit.</i>	137.	<i>do exercitu cunctante, mittitur.</i>	209.
<i>Iaphtes Ammanitas fundit fugatq.</i>	137.	<i>Ioabius Amasam ingulat.</i>	ibid.
<i>Iaphtes filiam mactat.</i>	138.	<i>Ioabius Sabeum in urbe Abelmachea circumuallat.</i>	
<i>Iaphtes moritur.</i>	138.		210.
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies.</i>	13.	<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga-</i>	
<i>Iardes sylua ab Romanis cincta.</i>	860.	<i>tur.</i>	220.
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant.</i>	348.	<i>Ioabius Absalomum interimit.</i>	206.
<i>Iazeihes in proditores animaduertit, Arabes in fu-</i>		<i>Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absalomū</i>	
<i>gam vertit, Arsamum vi caput, & Abia seipsum</i>		<i>patri.</i>	207.
<i>interficit.</i>	572.	<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.</i>	
<i>Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>			207.
<i>mittit.</i>	570.	<i>Ioabi & Abisai acies.</i>	195.
<i>Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>		<i>Ioabi victoria.</i>	196.
<i>scunt.</i>	ibid.	<i>Ioachimus siue Iechania rex Iuda.</i>	291.
<i>Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor-</i>		<i>Ioannes in Gischala.</i>	589.
<i>tantur.</i>	ibid.	<i>Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta</i>	
<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po-</i>		<i>tres administratis moritur.</i>	618.
<i>puli.</i>	323.	<i>Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foveri cupit.</i>	
<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Maspha</i>			590.
<i>tim.</i>	150.	<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.</i>	592.
<i>Iebosethi caput ad Dauidem defertur.</i>	188.	<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praefecit.</i>	
<i>Iesus Iordanem traiecit cum copijs.</i>	116.		596.
<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem.</i>	116.	<i>Ioannes Gischala.</i>	862.
<i>Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.</i>	115.	<i>Ioannes & Simon in cloacis vinenti capiuntur.</i>	847.
<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.</i>		<i>Ioannes matris amore effeminatus victoriam amit-</i>	
348.		<i>tit.</i>	617.
<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me-</i>		<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.</i>	617.
<i>nelaus dictus, surrogatur.</i>	348.	<i>Ioannes Iuda frater ab Amara filijs interfectus. fol.</i>	
<i>Iesus cum copijs urbem circumambulat.</i>	117.		364.
<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.</i>	117.	<i>Ioannes Iosephum interficere conatur.</i>	59.
<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.</i>		<i>Ioannis lucri cupidus.</i>	60.
312.		<i>Ioannis insidia.</i>	213.
<i>Iesus cum Gabonitis fœdus facit.</i>	120.	<i>Ioas Israelitarum & Samaria rex.</i>	
<i>Iesus à Iosepho arte captus.</i>	591.	<i>Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem cretur.</i>	
<i>Iesus Siae filius Pontifex.</i>	516.		270.
<i>Iesus latronum Princeps.</i>	501.	<i>Ioas sublatio.</i>	273.
<i>Iesus Gamalielis Pontifex.</i>	581.	<i>Ioas, vinente Ioado, pietas.</i>	271.
<i>Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.</i>	580.	<i>Ioas, Ioado mortuo, impietas eiusq. per Prophetam</i>	
<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.</i>	593.	<i>taxatio.</i>	272.
<i>Iesus Christus à Pilato crucifixus.</i>	522.	<i>Iodes siue Ehud in Eglois familiaritatem sese in-</i>	
<i>Ieremias suadet deditionem.</i>	292.	<i>nuat.</i>	130.
<i>Ierobeam idololatriæ suator.</i>	238.	<i>Iodes Palonem trucidat.</i>	131.
<i>Ieroboami impietas.</i>	242.	<i>Ionathas è comitibus profugit.</i>	170.
<i>Ieroboami contra Abiam Iudæ regem expeditio.</i>	243.	<i>Ionathas & David in agro conueniunt.</i>	170.
<i>Ieroboami mors.</i>	244.		211.
<i>Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophe-</i>		<i>Ionathas prius verberatus viuis exustus est.</i>	872.
<i>tam mittitur.</i>	242.	<i>Ionathas Iudæ fratrum communibus Iudæorum suffra-</i>	
<i>Iethrae Moysis soceri posteris ager attribuitur.</i>	125.	<i>gijs succedit.</i>	364.
			1085.

I N D E X.

- Jonas à Ceto deuoratus ac reuomitus, Niniuitis prædicat.* 276.
- Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.* 200.
- Jonathas apud Machmam degit, patriâq; desertores punit.* 366.
- Jonathas amicitiam cum Dauide iureiurando confirmat.* 169.
- Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.* 170.
- Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.* 376.
- Jonathas & Simon in Amaraî filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.* 365.
- Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut præsidia de Iudæa castellis eiceret, rogat.* 373.
- Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare præcipitatur.* fol. 275.
- Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabateos uisitat.* 376.
- Jonathas Demetrium muneribus placat.* 373.
- Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nuntiât simulq; consulit, ut saluti suæ fuga proficiat.* 167.
- Jonathas parenti præclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum fauiat.* ibid.
- Jonathas Dauidi mollium patrem indicat.* ibid.
- Jonathas Pontifex exercitum colligit.* 367.
- Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & præbet.* 374.
- Jonathas Sadduceus Hyrcanum contra Phariseos inflammât.* 385.
- Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.* 371.
- Jonathas à Tryphone interficitur.* 379.
- Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedæmonijs.* 375.
- Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.* 138.
- Jonathas in Palestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.* 159.
- Jonathas Ptolemæo occurrit, & ab eo honorifice excipitur.* 371.
- Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potius valeat.* 199.
- Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.* 365.
- Jonathas fugat Demetrii milites.* 375.
- Jonathas cum suis captus.* 604.
- Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.* 617.
- Jonathas Ioanni rui ad se ueniat scribit.* 602.
- Jonathas Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthias fratri deferri rogat.* 563.
- Jonathas & collegarum aduersus Iosephum concilium.* 604.
- Jonathas sociorum pars manibus interit, nonnulli uisui capti ad Cæsulum perducuntur.* 571.
- Jonathas desiderium omnes Hierosolymis capis.* 378.
- Iosephus ex Galilæa discedere cogitat.* 597.
- Iosephus Jonathas epistolas perlegit.* 601.
- Iosaphatus cultum verum renouat.* 257.
- Iosaphatus magistratus & indices constituit.* 257.
- Iosaphati exercitus.* 254.
- Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.* 254.
- Iosaphati mors.* 261.
- Iosaphatum Iesus Prophetas, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.* 257.
- Iosephus & Azarias à Gorgia uicti, ad duo millia militum amittunt.* 358.
- Iosephus in carcerem fratres includit.* 42.
- Iosephus regis facultates recuperat.* 589.
- Iosephus bello Iudaico semper interfuit.* 876.
- Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit.* fol. 876.
- Iosephus collegas Hierosolyma remittit.* 589.
- Iosephus à Jonathas hortatu Catulli falso accusatur.* 872.
- Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.* 41.
- Iosephus Ptolemæo obuiam profectus, honorifice excipitur.* 343.
- Iosephus Iuda consilio Arabibus negociatoribus uenditur.* 36.
- Iosephus in Galilæa mansurus annuit.* 598.
- Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manasse & Ephraim.* 41.
- Iosephus à fratribus agnoscitur.* 46.
- Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.* 46.
- Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Benjamin expiscari queat.* 42.
- Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Græca nimirum, conscripsit.* 2.
- Iosephus adulterium iterum deuorat.* 38.
- Iosephus uestibus mulieri relictis aufugit.* 38.
- Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Benjamin.* 43.
- Iosephus fratres num in aduersis Benjamin essent subsidio, tentat.* 44.
- Iosephus in carcerem conijcitur.* 39.
- Iosephus libros suos plurimis uenum dedit.* 876.
- Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemæum regem mittit.* 345.
- Iosephus fratres Simeone retento dimittit.* 43.
- Iosephus & Mariamne apud Herodem accusantur.* 438.
- Iosephus liberatur uinculis.* 40.
- Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.* 610.
- Iosephus Galilææ Præses septuaginta viros sibi adiungit.* 590.
- Iosephus in discrimen incidit.* 601.
- Jonathas ei q; adherentium dolus.* 601.
- Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.* 580.
- Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.* 601.
- Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.* 608.
- Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit.* 595.
- Iosephus sacerdotibus captiuus absolutionem impetrat.* 588.
- Iosephus secum deliberat.* 608.
- Iosephus*

I N D E X.

<i>Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberiē suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20 aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum conciliū iussu in Gali- laa manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus sediciosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagema.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitanum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres eum à feris deuoratum patri persua- dēt.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asmonaorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemæo spolia reddere sonatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regiones clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisæo mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri uirum in- fert, & nihil sibi obtundi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitatum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus lo- cum.</i>	568.	<i>Iorami cades.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Elia per literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis uinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebraeæ & Græcæ literaturæ peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea cō- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisæus, ut Syrorum insidias caueat, admo- net.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Iosæ Elisæus à se Syros ter vincendos pradicis.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias uerum Dei cultum restauat.</i>	287.
<i>Iosephus regio in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iudæ.</i>	287.
<i>Iosephus Mathia filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara proficiscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudæi apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilea uias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus ætatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, præcipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in uinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit uentura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebræo- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnii interpretatio.</i>	35.	<i>Iosua Moyses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosua Moyses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitudinē obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.		

Eeeee

Iouem

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romam transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudai veriti ne Herodes demolitus vetus adificium nouum absoluere non posset, eis Herodes vetus il- lasum mansurum, donec ad nouum materia com- paretur promittit.</i>	459.
<i>Ioazus rex Iuda.</i>	290.	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi.</i>	511.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudai in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Incundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, sa- tentur.</i>	483.	<i>Iudai seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret por- ticum suadet.</i>	581.	<i>Iudai necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuen- tus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudai Aegyptum in Onia regione ab Antipatro Caesari consociati.</i>	408.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionis tempore pera- gunt.</i>	403.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra ir- ruit.</i>	365.	<i>Iudai Syriorum, Idumæorum & Phœnicum urbes de- nunt.</i>	393.
<i>Iudas Essæus vates.</i>	387.	<i>Iudai Carmelum montem incolentes Antigono sese adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas Essæus Propheta.</i>	619.	<i>Iudai viciscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, cumq; sequitur Antio- chus.</i>	358.	<i>Iudai octauo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas ingenti prada potitur.</i>	353.	<i>Iudai contra sicariorum temeritatē conueniunt.</i>	870.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudai vniuersis bonis in vnum congestis ignem in- ciunt.</i>	869.
<i>Iudas & Saddocus quarta sectæ autores.</i>	518.	<i>Iudai vndiq; collecti ad Godoliam Masphatam veni- unt.</i>	296.
<i>Iudas paucis militibus innumeris exercitum ag- gredi conatur.</i>	362.	<i>Iudai fidem eis olim à regibus datam conseruauerūt.</i>	899.
<i>Iudas obsessus Iudais in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudai cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudai obsessi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudai ab Romanis victi.</i>	628.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudai à Babylone Hierosolyma proficiscuntur.</i>	312.
<i>Iudais victis Simon hostibus in Galilæa captiuos libe- rat.</i>	355.	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonica factio- ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem prædicit.</i>	619.	<i>Iudai prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam profi- ciscitur.</i>	357.	<i>Iudæe regione Galaditica in Iudæam traducti.</i>	356.
<i>Iudas & Ionathas Iudais in oppidis Galatidicis sup- petias ferunt.</i>	355.	<i>Iudai opprimuntur, qua clade Matthias sit cautiior.</i>	351.
<i>Iudas Maccabaus Apollonium prælio vincit.</i>	352.	<i>Iudai templa & altaria fabricata destruunt.</i>	885.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudai Herodi propter beneficia fauent.</i>	454.
<i>Iudas Maccabaus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudæorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem per- ducti omnes sese excusant, eosq; victos rex Hie- richuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudæorum legatio Romam.</i>	513.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudæorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>Iudas Sariphai filius Matthias Margaloshi iuuentu- tem, ut opera quæ rex præter patriæ consuetudinē fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudæorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iudas Galilæus quarta sectæ auctor.</i>	519.	<i>Iudæorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	150.
<i>Iudas ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudæorum leges antiquissima.</i>	914.
<i>Iudæi milites oratio.</i>	353.	<i>Iudæorum cum Romanis confictus.</i>	859.
<i>Iudæi: ibus ad Iordanem usq; Dauidi occurrit, & pō- te fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudæorum rex spoliis nouissima.</i>	857.
<i>Iudæa per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia.</i>	885.
<i>Iudææ clades.</i>	283.	<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio.</i>	911.
<i>Iudæam finitima gētes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudæorum propria cadis amor.</i>	869.
<i>Iudæus Damones eicit.</i>	223.	<i>Iudæorum octo millia dum Alexander vivit, in exilio degunt.</i>	392.
<i>Iudæi inter media tela versantes nihil ceremoniarū intermittunt.</i>	625.	<i>Iudæorum de captiuitate Hierosolyma profecturum nu- merus.</i>	308.
<i>Iudæi in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Phi- lippus se confert.</i>	588.	<i>Iudæorum 3000. prostrati.</i>	860.
<i>Iudæi permulti in lacunarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudæorum in lege constantia.</i>	914.
<i>Iudæi à Babylonijs afflictī Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudæorum in pugna constantia.</i>	644.
<i>Iudæi seditionis & pugna causam in Samaritanis & Cu- manum referunt.</i>	575.	<i>Iudæorum in Antiochia multitudo.</i>	851.
		<i>Iudæorum ad Aegyptum aduersum eorum dēq; egrē- sum ostendit Manethon.</i>	880.
		<i>Iudæo-</i>	

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	896.
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. percunt.</i>	851.
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>Indorum sapientia professores seipfos concremât. fol.</i>	867.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asseminata.</i>	851.	<i>Ingēti ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragrauerint, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone rege ante annos 143. & menses 8. quàm Tyrj Carthaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus.</i>	539.	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	846.
<i>Iudaorum decem milia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>Interpreses 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima meridiei.</i>	602.	<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exos.</i>	349.
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus conflictus circa templum.</i>	510.	<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>	620.	<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>	620.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutaeos.</i>	282.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illatae.</i>	586.	<i>In castello magno commentus copia.</i>	864.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus honor habitus.</i>	412.	<i>Interius septū, quod Iudaeis modo ingredi concessum erat.</i>	461.
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>	852.	<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	172.
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debere.</i>	901.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iudaeos propter damnum passum mactos Herodes consolatur.</i>	441.	<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	64.
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo. fol.</i>	668.	<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immis-</i>	213.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna aerea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeat attestatur.</i>	412.	<i>sam.</i>	239.
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	<i>Inobedientis Prophetae poena & sepultura.</i>	211.
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>Instrumenta Musicae Davidis.</i>	382.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	605.
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimulantem.</i>	161.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito confirmantur.</i>	18.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	254.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	fol.
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens.</i>	48.
<i>Iustus Galilaeae Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>Ingens praeda de Madianitis parata.</i>	101.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit.</i>	606.	<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni concitiant.</i>	566.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Iustum decapolitanorum primates deserunt.</i>	609.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iuuenum miseria omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susceptis.</i>	652.
<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ritus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem concitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt extincti.</i>	574.
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	82.
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege concessae.</i>	340.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
<i>Impietatis poena.</i>	278.	<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Iris signum foederis inter Deum & Noe.</i>	11.
<i>Incredulitatis poena.</i>	265.		
<i>In Caij interfectores animaduertitur.</i>	560.		
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.		

I N D E X.

<i>Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq, vice frumentum petit.</i>	224.	<i>Israelitarum paenitentia.</i>	249.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	224.	<i>Israelitarum Palaestini 4000. trucidant.</i>	245.
<i>Israelita possessionibus suis eiekti alio, traducuntur. regno Chuthais dato.</i>	281.	<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	352.
<i>Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniamitica captiuos domum remittunt.</i>	279.	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi. fol.</i>	137.	<i>Israelitas Aegypti persequuntur.</i>	60.
<i>Israel Prophet a populo victoriam pollicetur.</i>	258.	<i>Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur. fol.</i>	207.
<i>Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.</i>	128.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita hostes, eorumq, idola tollere iubentur. fol.</i>	104.	<i>Ismael Deus exaudit.</i>	19.
<i>Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna.</i>	116.	<i>Ismahelem cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	404.	<i>Issamus.</i>	211.
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	126.	<i>Isac maciandus annum agit vigesimum quintum.</i>	22.
<i>Israelita à Chusarthe oppressi.</i>	130.	<i>Isaac risus.</i>	21.
<i>Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant.</i>	127.	<i>Isaacus peruenit Gerara.</i>	26.
<i>Israelita à Palaestinis superati.</i>	139.	<i>Isaac Rebecam uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorant, cumq, ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.</i>	151.	<i>Isaac mittit venatum Esau.</i>	26.
<i>Israelita in deserto aqua penuria laborant.</i>	63.	<i>Isaac Abrahamo promissus.</i>	19.
<i>Israelita petitionis suae repulsam passi à Roboamo deficiunt.</i>	238.	<i>Isaaci ad parentem responsio.</i>	23.
<i>Israelita ab Ainatis fusi fugatiq.</i>	118.	<i>Iser per saxum coluber dictum.</i>	363.
<i>Israelita Chananaeos non uno actu deuicerunt. fol.</i>	126.	<i>Izates, Monobazo fratri regni successionem relicta, moritur.</i>	573.
<i>Israelita ad montem Sina perueniunt.</i>	68.	<i>Izates Deum inuocat, qui Dabas & Sacas in Parthicam regionem mittit, iusq, Vologesus cum exercitu occurrit.</i>	573.
<i>Israelita in deserto 40. annis erraturi.</i>	87.	<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet.</i>	571.
<i>Israelita sexcentos Beniamitas reuocant.</i>	128.	<i>Izates Iudaeis pecuniam mittit.</i>	571.
<i>Israelita hostium copiis terrentur.</i>	158.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis decoratus.</i>	572.
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.</i>	61.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.</i>	569.
<i>Israelita absq, Dei mandato & Mosis cum hostibus cōgredi cogitant.</i>	89.	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.</i>	569.
<i>Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.</i>	86.	<i>Izates Artabanum consolatur, eiq, auxilium pollicetur.</i>	571.
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.</i>	60.	<i>Izat & Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. fol.</i>	570.
<i>Israelita ex Aegypto discedunt.</i>	59.		
<i>Israelita pradam opimam ab Amalecitis reportant.</i>	68.		
<i>Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.</i>	135.		
<i>Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mosen ob comneatus penuriam murmur exoritur.</i>	63.		
<i>Israelita Ionathan irato patri eripiunt.</i>	160.		
<i>Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt.</i>	123.		
<i>Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi cōferunt.</i>	71.		
<i>Israelita 40. annos Manna sustentati.</i>	65.		
<i>Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti.</i>	65.		
<i>Israelitarum aetatis annorum viginti, & supra usq, ad annum 50. numerus.</i>	78.		
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. fol.</i>	127.		
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt. fol.</i>	128.		
		L.	
		L aban cum Iacobo fœdus sancit.	31.
		L aban Iacobum persequitur, Deus verò à proposito eum deterret.	30.
		L abani contra Iosephum accusatio.	30.
		L abani contra Iacobum dolus.	30.
		L abofordochus.	302.
		L acedamoniorum Regis ad Iudeorum Pontificem pistola.	347.
		L ances.	227.
		L aniena.	578.
		L atrones.	425.
		L atrones capti & puniti.	481.
		L atrones plerumq, ex Anania cognatis quempiam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot esu, dimittunt.	581.
		L aus & nomen Iosaphati apud quoscunq.	251.
		L aus Eleazari.	923.
		L egatus Regius honorifice exceptus, Iosephi libertate apud suos prœdicat.	343.
		L egati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.	400.
		L egati Syria, templi & urbis munienda causam querentes ad Iudaos missi.	314.
		L egati inuiolabiles,	442.
		Legatio	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.	<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra perven-</i>	
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.	<i>unt.</i>	99.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conan-</i>	601.	<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perdu-</i>	
<i>tur.</i>		<i>cunt.</i>	100.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum adversus Iosephum</i>	599.	<i>Madianitarum & confederatorum centum vigin-</i>	
<i>consultatio.</i>		<i>ti millia trucidati.</i>	135.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.	<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Legis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.	<i>Magna seditio fori multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo praelegendus. fol.</i>	105.	<i>Magedo.</i>	232.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.	<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Leges gentium.</i>	914.	<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	
<i>Leges graecae Iudeorum.</i>	911.	<i>191.</i>	
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.	<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra suppellectile in</i>	
<i>Leuitibus cultui sacrata.</i>	83.	<i>templum reponenda.</i>	214.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes disceptam ad sin-</i>		<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>gulas tribus mittit.</i>	127.	<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Leuitica tribus in partes 24. dividitur.</i>	216.	<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi pra-</i>	
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum</i>		<i>bendis.</i>	315.
<i>decernit.</i>	581.	<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse, signi-</i>		<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>ficant.</i>	264.	<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem</i>	
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.	<i>reconciliatur.</i>	415.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.	<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio</i>	
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est.</i>		<i>632.</i>	
<i>ibid.</i>		<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.	<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Liberi quod parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>		<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>111.</i>		<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Libertate servata, optima sepultura.</i>	866.	<i>Manna Israelitas Deus cibis.</i>	65.
<i>Libya sine Africa.</i>	14.	<i>Manacmus Israel rex.</i>	277.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.	<i>Manachases,</i>	75.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.	<i>Manahemus regnum futurum praedicis.</i>	418.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.	<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat fami-</i>	
<i>Linum & lana.</i>	105.	<i>am ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonum in regnum</i>		<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo conse-</i>	
<i>inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>		<i>crat.</i>	287.
<i>634.</i>		<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam</i>	
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.	<i>resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq. Eupa-</i>		<i>Manasses voti fit compos.</i>	329.
<i>trois cognomen imponit.</i>	357.	<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Lysias iterum in Iudamouet, & quinque millia mili-</i>		<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>tum amittit.</i>	354.	<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam</i>		<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Alexandro tradit.</i>	390.	<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Lysimachus mendacij arguitur.</i>	893.	<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.	<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>L. Lentulus consul pro Iudaeis sententiam dicit.</i>	414.	<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Lucretius triginta dies.</i>	109.	<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
		<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol.</i>	
		<i>628.</i>	
		<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hiero-</i>	
		<i>solymis ex templo aufert.</i>	406.
		<i>M. Antoninus Tyriorum Magistratibus scribit, &</i>	
		<i>ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertate</i>	
		<i>ademptam restituerent, iubet, saluis tamen saluan-</i>	
		<i>dis.</i>	418.
		<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
		<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
		<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
		<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
		<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
		<i>Eccccc</i>	<i>Mara</i>

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio 925.

<i>Machara iniquitas.</i>	641.
<i>Machara multos Iudeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaeum Antiochus atrocitus distendi iubet.</i>	
<i>925.</i>	
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam</i>	
<i>sefe recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socys Israelitas magno pra-</i>	
<i>lio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus ca-</i>	
<i>dunt.</i>	134.

I N D E X.

<i>Mardochæus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>		<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudeos un-</i>	
321.		<i>fili reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme morosa semina.</i>	448.	<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auofece-</i>		<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝯ, recõcilia-</i>		<i>Mensa.</i>	74.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensura.</i>	227.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs</i>		<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Merces.</i>	111.
<i>Mariamme Archelaum designata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamne soror Moysi defuncta.</i>	95.	<i>Messenes Amenophis filius.</i>	192.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-</i>	
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>unt.</i>	196.
652.		<i>Merhir.</i>	75.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Michaas verus propheta.</i>	255.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marsyas Agrippæ Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	168.	
<i>Marsus Syria Prefectus.</i>	564.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.</i>	ibid.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites unum Imperatorem à senatu creati possu-</i>	
<i>da urbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massada.</i>	636.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creati possu-</i>	
<i>Massadæ situs.</i>	863.	<i>lant?</i>	55.
<i>Masnaempthes.</i>	75.	<i>Mille Iudei Herodem accusaturi Tyrum conveniunt,</i>	
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequæ cruciaretur, excepit.</i>		<i>fugantur.</i>	419.
931.		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimas ac-</i>	
<i>Mater ambustos filios in pænas ultro concomitatur.</i>		<i>ciunt.</i>	115.
331.		<i>Mira Maccabæi victoria, ut post multos consiliu-</i>	
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, anteu-</i>		<i>ne unus quidem è Iudeis desideratus est.</i>	356.
<i>tit.</i>	26.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>		261.	
932.		<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.	<i>Mithridates Antipatrum apud Cæsarem laudat.</i>	
<i>Matthias cum filiis alijsq, nonnullis in desertum se-</i>		408.	
<i>confert.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	441.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus, folio</i>	
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-</i>		402.	
<i>diam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipa-</i>	
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>triope potitur.</i>	629.
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>Mithridates ab uxore ut Anilaum bello impetia,</i>	
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozar-</i>		<i>accensus.</i>	543.
<i>rus surrogatur.</i>	502.	<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridatem Anilaus dimittit.</i>	543.
<i>fert.</i>	616.	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.</i>	131.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>supplicio desent: Herodi caros in vindictam ab</i>		258.	
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>		<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio</i>		<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
620.		<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monumentum Ionatha.</i>	379.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	
<i>Memphis in AEGYPTO.</i>	408.	395.	
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.	<i>Morbus Ezecia & vita proroganda, per miraculum</i>	
<i>Memphibostus donatus paternis & austis bonis men-</i>		<i>confirmatio.</i>	285.
<i>sa Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>Mores Persarum.</i>	914.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-</i>		<i>Mori liber, apud Iudeos honor & gloria.</i>	868.
<i>minit.</i>	231.	<i>Mors quarri fratris.</i>	927.
<i>Menander de fame tempore Elia.</i>	247.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	901.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Abia.</i>	244.
			Mors

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemæi.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemia.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosia.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio 246.</i>		<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. folio 332.</i>		<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	324.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lastrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. ætatis anno ablatus.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses faceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumæos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sinæ monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses vniuersos Iudæos ad legis auditionem congregari præcipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio 60.</i>		<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio 95.</i>	
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, quæ vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosis insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosis Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	90.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio 53.</i>	
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaos propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudæi à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodi se se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio 52.</i>		<i>Munera Solomonis allata, eiusque equitatus. folio 235.</i>	
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum vnde orta.</i>	142.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mores Azotiorum urbem vastant.</i>	1482.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	87.
<i>Moses Raguellis sacerdotis filius fert opem contra pastores.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet.</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quàm victoriam cogitarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudæis eos qui apud alios putantur dij propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Moses Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga profilit unda.</i>	66.		

N:

N Aas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

INDEX.

Omnia

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaeos & Phoenicias res gestæ antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.
Onias non acquiescens petitioni Iudeorum lapidatur.
399.
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.
*Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur.* 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudæis templum claudis. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem denuit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.
*Optimates Iudeorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
Oraculum à Danne petitur quod tamen negligitur.
297.
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur.* 229.
*Oratio Davidis in Iebosethi interfectores acerrima, pæ-
næ illis irrogata.* 189.
Oratio Abrahami ad Isacum ante mactatum. folio
23.
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.
Oronna Iebuseus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regia. 231.
Orphonas Iebuseus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pæna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519

Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat.
191.
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam urbem cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iudæ. 276.
Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P *Acorus equites Antigono in Iudæam mittit.* 419
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasac-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet.* fol.
420.
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palestina à Philistino nominata. 14.
Palestini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
*Palestini in Dauidem signa mouentes partim occidun-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190.
*Palestini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuaserant.* 191.
Palestini in Hebræos bellum parant. 178.
Palestini Hebræorum regionem populantur. folio
158.
Palestini terga vertunt. 165.
Palestini in Israelitas signa mouent. 158.
Palestinorum triginta millia caesa. 165.
Palestinorum fuga. 191.
Palestinos Ezecias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40.
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaccias. 278.
*Pharisæi Regi non iurant, propterea multati Pherora
uxor pro eis multam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisæi Alexandra Regina insinuat paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regijs commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Phariseorum dogma. 518.
Phariseorum in populo licentia. 392.
*Phariseorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaclus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	
422.		<i>Petronius Iudæis se Caio scribere velle pollicetur.</i>	538.
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiꝰ ut Iudæis</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanorꝰ ingrati probu.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	538
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudæi Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	536.
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>cturum pollicitus, non stat promissu.</i>	476.
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatꝰ pro-</i>	
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>pter ancillam propriam fastidis.</i>	475.
422.		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardenier amare Gla-</i>	
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>phyram dicis, vehementer commouet.</i>	476.
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	480.
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobolum</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras atra veste instructus cū lachrymis ad pedes</i>	
420.		<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	637.
<i>Parricidium publica vite ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>mitigat.</i>	611.
<i>Plantarum ante quartum annū fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commētum ait, quæ tamē</i>	
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492.
<i>Pascho septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pherora Herodis fratri Casar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pauimentum ianua, omniaqꝰ, alia templi auro illita.</i>		457.	
226.		<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenua</i>	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>fatetur.</i>	661
<i>Phœnices & Cadmus Græcarum literarū inuectores</i>		<i>Pilatus signa cum Casaris effigie in urbem infert, quæ</i>	
873.		<i>dum populus acriter instat, Casaream transferri.</i>	
<i>Phœnicum de Iudæorum antiquitate testimonium. fo.</i>		521.	
883.		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>Præda populo distributa.</i>	119.	523.	
<i>Præcatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-</i>	
<i>ctoria obtinenda.</i>	258.	<i>citat.</i>	521.
<i>Præcatio Esdræ pro Leuitis qui duxerant exteræ. fol.</i>		<i>Pietas Iothani.</i>	276.
317.		<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Præda ex bello capta.</i>	193.	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.</i>	910.
<i>Præcatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pij Israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>Præda diuisio.</i>	123.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pyræus Atheniensis portus.</i>	455.
<i>Prælium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Prælectio legis Mosæ.</i>	318.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Præfecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pythoniſſa Saulum ut mensa appositæ uires resoueret,</i>	
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Præſagium de Moſe.</i>	50.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quæ-</i>	
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>tis moritur.</i>	525.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moſes mora-</i>		<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	529.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philo Iudæorum legatus à Casare repulſus causam Deo</i>	
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>committit.</i>	566.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philoſtratus.</i>	302.
<i>Petranius prius de Caij morte literas, quàm de necesſi-</i>			Phineis
<i>bi ipſi inferenda accipit.</i>	539.		

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ioachaben parit & moritur.</i>	147.	<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Phinea ad Rubenitas oratio.</i>	124.	<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium.</i>	579.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.	<i>Populus in profecucham conuenit.</i>	602.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.	<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.	<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit. folio</i>	237.
<i>Primus vini potentiam predicat.</i>	309.	<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perscuerat.</i>	152.
<i>Primitia frugum.</i>	82.	<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.	<i>Popedius apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conferunt.</i>	217.	<i>Porticus praealta superuallem extructa.</i>	460.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.	<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Priscorum Vita quamobrem prorogata, nunc non peragere.</i>	11.	<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decedit.</i>	538.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemao duce.</i>	341.	<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in praecipuo honore.</i>	433.	<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.	<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat. folio</i>	37.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	402.	<i>Proceres Hebraorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Pompeius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudaorum liberat.</i>	626.	<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.	<i>Perfuga Iudaei in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.	<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus in signe donum mittit.</i>	400.	<i>Progenies filiorum Iauani.</i>	13.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit. folio</i>	403.	<i>Progenies Chananaeorum.</i>	14.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	626.	<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.	<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.</i>	239.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.	<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.	<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
<i>Pompeius fossamque uallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.	<i>1. Ptolemaeus Lagi.</i>	898.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.</i>	624.	<i>2. Ptolemaeus philadelphus.</i>	878.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.	<i>3. Ptolemaeus Euergetes.</i>	898.
<i>Pompeius aggeri turres imponit.</i>	625.	<i>4. Ptolemaeus Philometor.</i>	898.
<i>Pompeius cum suis in fanum irrumpit.</i>	625.	<i>5. Ptolemaeus Physcon in Iudaos grassari definit.</i>	898.
<i>Pompeij continentia.</i>	625.	<i>Ptolemaeus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum sepe in naturalē valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desisset, praecipitandos locat.</i>	381.
<i>Pæna serpentis.</i>	6.	<i>Ptolemaeus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.</i>	372.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	462.	<i>Ptolemaeus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Syriam venit.</i>	371.
<i>Pæna talionis.</i>	110.	<i>Ptolemaeus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges mouet.</i>	341.
<i>Pæna criminum quae furore capti Iudaei contra gentiles ausu fuerunt.</i>	866.	<i>Ptolemaeus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	909.	<i>Ptolemaeus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudaeam mouent.</i>	352.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos.</i>	236.	<i>Ptolemais à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Pæna mulieris pro uirgine desponsata, talis postea non inuenta.</i>	108.	<i>Ptolemais vi expugnata.</i>	389.
<i>Pænitentia populi.</i>	87.	<i>Ptolemaeus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Pontius Pilatus Iudaorum praefes.</i>	520.	<i>Ptolemaeus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Pontificis aurea corona triplex.</i>	77.	<i>Ptolemaeus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Pontificis ornatus.</i>	75.	<i>Ptolemaeus Mennaeus pecunia multatus.</i>	401.
<i>Pontifices apud Iudaos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	875.	<i>Ptolemaeus Asochim Galilae oppidum vi capit. folio</i>	389.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	295.	<i>Ptolemaeus Philadelphus.</i>	2.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.		
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo.</i>	582.		

Ffffff 2

Pro-

<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudais incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemaus Herodis militum Dux interfectus.</i>	folio 640.
<i>Ptolemaus Praefectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemais à Ptolemao obfessa.</i>	388.
<i>Ptolemai.</i>	232.
<i>Ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemai Epiphanis filij, philometor & physcon.</i>	folio 348.
<i>Ptolemai sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur.</i>	628.
<i>Ptolemao à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur.</i>	folio 372.
<i>Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Casari statum posuerint sibi mittant, scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges ediscant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phrura a festa.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Casari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudaeos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia praedicunt.</i>	255.

Q.

<i>Quadragesima dies & noctes Moses ieiunat.</i>	folio 71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum.</i>	folio 129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit.</i>	folio 584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palaestinam.</i>	fol. 60.
<i>Quas urbes Iudaei receperint inhabitandas.</i>	folio 627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi flumines.</i>	5.
<i>Quae in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Quae hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Gracorum prudentissimi de DEO sapuerunt.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastigium affectant.</i>	569.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudaeorum millia Seleucia occisi.</i>	folio 544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudaeam venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Cesare ut iura populi redderet mittitur.</i>	517.
<i>Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Praefectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, quae nihil facit, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudaei Iudaeam occuparint, & urbem Hierosolyma adificarint.</i>	884.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam capriuos quam reliquam pradam victor reduxit.</i>	12.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	61.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Chanaan contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi.</i>	folio 900.
<i>Quomodo è Chetura Abrahamo nupta Troglodytarum gens prouenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futurae suae felicitatis praenuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Moise duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	35.

R.

<i>Rabatha obsidione cingitur.</i>	196.
<i>Rachel ex partu moritur.</i>	31.
<i>Rachel insigni forma praeclara.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosen, in desertum Sinai peruenit.</i>	68.
<i>Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis iudices deligendos consulit.</i>	68.
<i>Rapaces conuocato Ezechie in colloquium, deditiorem suadet.</i>	283.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obinet.</i>	918.
<i>Razarius cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	374.

Rei-

I N D E X.

<i>Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum.</i>		<i>Ruben noctu venit ad puteum.</i>	36.
668.		<i>Ruben fratris necem remoratur.</i>	35.
<i>Reconciliatio inter Herodem & filios facta.</i>	653	<i>Ruben Iosephum in puteum proijciendum ibique necandum suadet.</i>	36.
<i>Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.</i>	621.	<i>Rubenitarum responsio.</i>	224.
<i>Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.</i>	20.	<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt.</i>	510.
<i>Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur.</i>	47.	<i>Rumor uanum de Herodis morte sparsus.</i>	437.
<i>Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.</i>	271.	<i>Ruta mirabilis magnitudinis.</i>	858.
<i>Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus eum accederet.</i>	321.	<i>Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat.</i>	144.
<i>Regis erga Iudaeos liberalitas.</i>	334.	<i>Ruth in Bethlehem proficiscitur.</i>	144.
<i>Regis ad septem fratres adhortatio.</i>	924.		
<i>Reges pastores vocati.</i>	878.		
<i>Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta.</i>	879.		
<i>Regia Herodis.</i>	864.		
<i>Regia Ieroboami.</i>	238.		
<i>Regia ab Iudaeos obfessa.</i>	510.		
<i>Regia litera pro Iudeorum incolumitate.</i>	326.		
<i>Regina domus, aliq. aula.</i>	231.		
<i>Regina callidum contra Antigoni consilium.</i>	619.		
<i>Reformatio cultus Dei.</i>	281.		
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta.</i>	315.		
<i>Religio in Israelitico populo renouata.</i>	245.		
<i>Repetitio praeceptorum legis.</i>	910.		
<i>Res immunda.</i>	83.		
<i>Responsum diuinum ad Iosua preces.</i>	118.		
<i>Responsum Syris legatis datum.</i>	251.		
<i>Responsio Eleazari ad Ptolom. literas.</i>	235.		
<i>Responsio ad obiectionem de Asini capite.</i>	900.		
<i>Restauratio cultus diuini.</i>	271.		
<i>Rixa muliebres.</i>	475.		
<i>Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem areorum numerum facit.</i>	242.		
<i>Roboamus moritur, ei. Abias in regno succedit. fol.</i>	242.		
<i>Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.</i>	238.		
<i>Roboami urbes munita.</i>	239.		
<i>Roboami uxores & liberi.</i>	239.		
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus.</i>	425.		
<i>Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio</i>	533.		
<i>Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt.</i>	855.		
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur.</i>	845.		
<i>Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.</i>	869.		
<i>Romani totam funditus eruunt ciuitatem ac templū.</i>	848.		
<i>Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt.</i>	847.		
<i>Romani pugnam expectant.</i>	869.		
<i>Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt.</i>	627.		
<i>Romanorum in Iudaeos humanitas.</i>	614.		
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis defudauerint aliquid derogatur.</i>	613.		
<i>Romanorum de Iudaeis triumphus.</i>	614.		
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio</i>	877.		
<i>Romanorū erga Iudaeos magnanimitas & modestia.</i>	900.		
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio.</i>	42.		
		<i>Saba regia obsidione cincta.</i>	54.
		<i>Sabbathum.</i>	4.
		<i>Sabbathum Iudeorum.</i>	887.
		<i>Sabbaticus fluuius.</i>	854.
		<i>Sabbathus.</i>	211.
		<i>Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.</i>	507.
		<i>Sabinus in corpus adaeto capulo tenuis gladio suamet manu optatum interitum querit.</i>	561.
		<i>Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores quarit. 552. Asprenas frustatim laceratus.</i>	552.
		<i>Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait.</i>	560.
		<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem infesto Pentecostes concitant.</i>	509.
		<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide.</i>	209.
		<i>Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda.</i>	933.
		<i>Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.</i>	886.
		<i>Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Praecepta tabulae lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt.</i>	228.
		<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquā 5000. hominum habent.</i>	902.
		<i>Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseverantia.</i>	625.
		<i>Sacerdotum reditus.</i>	94.
		<i>Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio</i>	510.
		<i>Sacrificium pro gratiarum actione.</i>	81.
		<i>Sacrificium Cain & Abel.</i>	6.
		<i>Sacrificium mensis Octobris.</i>	81.
		<i>Sacrificium sponte sua accenditur.</i>	79.
		<i>Sacrificium si quis sciens peccauit.</i>	81.
		<i>Sacrificium & precatio Samuelis.</i>	150.
		<i>Sacrificium Pentecostes.</i>	82.
		<i>Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.</i>	217.
		<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis.</i>	folio
		<i>Sacrificia.</i>	78.
		<i>Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt.</i>	204.
		<i>Sadoci Pontificis genealogia.</i>	220.
		<i>Sadduceorum opinio.</i>	518.
		<i>Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.</i>	878.

I N D E X.

- Salome filiam ad effusienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.* 47.
- Salome.* 514
- Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti inensos reddunt.* 463.
- Salome mortua.* 519.
- Salome male audit & uxores regia male ei volunt.* 476.
- Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur.* 466.
- Salome & Alexas in circo clausos Iudeos domum dimittunt.* 505.
- Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit.* 387.
- Salitis Aegyptios in suam potestatem redegit.* 878.
- Samaas populum consolatur.* 241.
- Samarita ab adificatione templi Iudeos prohibent.* 308.
- Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.* 313.
- Samarita templi adificationem impedire cogitant.* 313.
- Samarita Iudais insens.* 315.
- Samarita templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent.* 314.
- Samarita aliquot Galilaos Hierosolyma petentes, interficiunt.* 575.
- Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.* 523.
- Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi adificatione auertenda.* 308.
- Sames à Iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque iudicibus cadem ab Herode imminentem praedicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit.* folio 411.
- Samaas propheta Iudaorum impietatem arguit.* folio 241.
- Samphe & Emmaus cremata.* 512.
- Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.* 140.
- Samson Palaestinarum fruges comburit.* 140.
- Samson traditus Palaestinis.* 141.
- Samson Asini maxilla mille viros interficit.* folio 141.
- Samson fontem impetrat precibus.* 141.
- Samson Gaza portas reuulsas aufert.* 142.
- Samson natus.* 139.
- Samson Palaestinam virginem ducit.* 139.
- Samson Leonem nudis manibus disceperit.* 139.
- Samson Thamnitis enigma proponit.* 140.
- Samson sui roboris causam Dalala aperit, Palaestinis oculis orbatum vinctumq; abducunt.* 142.
- Samson cum 3000. palaestinarum moritur.* 143.
- Samson 20. annos regnat.* 143.
- Samsonis natiuitatem angelus nunciat.* 139.
- Samsonis uxor Thamnitis aperit enigma.* 140.
- Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, praedicat.* 153.
- Samuel Saulum ad conuiuium deducit.* 153.
- Samuel Saulum obiurgat.* 161.
- Samuel Regem Saul accusat.* 158.
- Samuel. Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.* 160.
- Samuel Deum Saulo conciliare conatur.* 161.
- Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.* 157.
- Samuel innocentiam suam populo testatam facit.* folio 156.
- Samuel populo peccata & ingratitude exprobrat.* 157.
- Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.* 162.
- Samuelis de hostibus victoria.* 150.
- Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum praedicat.* 159.
- Samuelis mors & sepultura.* 175.
- Samuelis ad Israelitas oratio.* 149.
- Samuelis ad salutarem Penitentiam adhortatio.* folio 150.
- Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.* 154.
- Samueli DEVS Elis & filiorum penam ostendit.* folio 145.
- Samuelem populi voluntas contristat.* 151.
- Samuelem consolatur Deus.* ibid.
- Samuelem Deus regem creare iubet.* ibid.
- Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.* 145.
- Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem vocat, mittit.* 162.
- Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiorum reddit.* 152.
- Samuelem Saulus accedit.* ibid.
- Sanctuarium.* 73.
- Sanctum sanctorum.* 73.
- Salpadi filia parentis loco hereditatem capiunt.* folio 102.
- Sapientia Abrahami.* 16.
- Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.* 18.
- Sara obitus Abrahami coniugis.* 23.
- Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.* 434.
- Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.* 247.
- Saturninus & Volumnius Syria praesides Herodi Arabes reconciliant.* 421.
- Saturninus eiusq; filij moderatam sententiam praeficiunt.* 447.
- Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclitum reddit.* 156.
- Saul laudatur à populo.* 156.
- Saul Ammanias & Naasen regem occidit.* 156.
- Saulus Dauidem in satellitum assumit.* 163.
- Saul recensito milite in tribu Iuda triginta milia inuenit.* 160.
- Saul Amalecitarum vrbes expugnat.* 160.
- Saulus Dauidi filiam Melcham sine Michol collocat.* 167.
- Saulus Dauidem tollere cogitat.* ibid.
- Saul malignum in Dauidem animum prodit.* 170.
- Saul contra Dauidem proficisci desistit.* 171.
- Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.* 158.
- Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eijcit.* 178.
- Saulus Palaestinos cum copiis aduenire audiens ad oraculum Dei confugit.* ibid.
- Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet.* ibid.
- Saulus*

I N D E X.

<i>Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq; consulit.</i>	154.	<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	154.
<i>Saulus Dauidem in Cilla harentem obsidere conatur.</i>	173.	<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	156.
<i>Saulus cum filijs in Palaestinorum pugna reliquo exercitu suo fugato, cadit.</i>	182.	<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	155.
<i>Saulus seipsum interficere molitur, eumq; iuuenis Amalecita inuast.</i>	183.	<i>Sauli edictum, quod Ionathas inscius violat.</i>	159.
<i>Saulus e subditorum conspectu sese subducit.</i>	154.	<i>Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	153.
<i>Saul procera statura.</i>	154.	<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	153.
<i>Saul rex a populo declaratur.</i>	154.	<i>Saulum quidam comitantur, quidam vero contemnunt.</i>	155.
<i>Saulus asinas amissas quarit.</i>	152.	<i>Saulum Samuel iterum ungit in Gulgala.</i>	156.
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	177.	<i>Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta exponendos.</i>	853.
<i>Saulus Dauidem remittit patri.</i>	164.	<i>Scala Iacobi.</i>	27.
<i>Saulus regnauit annis 38.</i>	183.	<i>Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	623.
<i>Saul Iabesinix auxilium promittit.</i>	155.	<i>Scaurus Cælesyria Præfectus.</i>	404.
<i>Saul resciet regiam dignitatem.</i>	153.	<i>Scaurus Romanorum dux.</i>	623.
<i>Saul Dauidem timet.</i>	172.	<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	854.
<i>Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq; comenatu instruxerit, exprobat.</i>	172.	<i>Scythæ.</i>	914.
<i>Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur.</i>	168.	<i>Sebas.</i>	211.
<i>Saulus Dauidem Palaestinis interficiendum obtrudere dolo conatur.</i>	166.	<i>Sebastæ expugnata diruta, eiusq; habitatores abducti.</i>	618.
<i>Saul Dauidi filia coniugium promittit, si sexcenta Palaestinorum capita afferat.</i>	166.	<i>Sebasten civitatem Aristobulus & Antigonus obsidio ne cingunt.</i>	618.
<i>Saulus clam odit Dauidem.</i>	165.	<i>Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adificat.</i>	497.
<i>Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut sæpe hostibus obiectum aliquis casus e medio tolleret.</i>	166.	<i>Sedecias a Hieremia petitum consilium, principum metu negligit.</i>	293.
<i>Saul tria millia sibi & Ionathæ filio satellitum conscribit.</i>	157.	<i>Sedecias a pseudopropheta seductus.</i>	292.
<i>Saul Palaestinorum castrum expugnat.</i>	157.	<i>Sedecias ab Aegyptijs deficit.</i>	292.
<i>Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum seruat.</i>	161.	<i>Sedecias noctu fuga sibi consulens, a Babylonijs capitur.</i>	294.
<i>Saul tumultum esse in castris Palaestinorum certior factus, eos adoritur.</i>	159.	<i>Sedecias rex Iudæ ab aulicis & falsis Prophetis seductus Hieremiam non audit.</i>	291.
<i>Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.</i>	162.	<i>Seditio inter Iudeos & Samaritas de templo. 333. 389.</i>	
<i>Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.</i>	162.	<i>Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	634.
<i>Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	170.	<i>Seditio contra Moysen propter egestatem & seditiosorum pena.</i>	86.
<i>Saul per sortes causam irati Dei perquirat.</i>	159.	<i>Seditio in Paschatis festo.</i>	506.
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere conatur.</i>	160.	<i>Seditio alia contra Moysen.</i>	93.
<i>Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficientibus in humum collabatur.</i>	179.	<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	187.
<i>Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agnoscit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius familiam saluam esse pateretur.</i>	175.	<i>Seditio aduersus Iosephum.</i>	193.
<i>Saul semper victor.</i>	160.	<i>Seditio aduersus Moysen.</i>	89.
<i>Saulus Dauidem collaudat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	178.	<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	347.
<i>Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq; eo propeans, agere Prophetam incipit.</i>	169.	<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.</i>	625.
<i>Saulus Dauidem insequitur, eumq; circumuentum comprehendisset, nisi nuncijs reuocatus fuisset. fol.</i>	174.	<i>Seditio & defectio Tiberiensum.</i>	595.
<i>Saul Dauidem in Engadenorum agro quarit, speluncam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere ingreditur.</i>	174.	<i>Seditio Alexandria inter Iudeos & Græcos.</i>	561.
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Dauidem accusat.</i>	172.	<i>Seditionis Alexandria causa.</i>	899.
<i>Sauli filia Dauidis amore capitur.</i>	166.	<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	596.
		<i>Sedecia mors.</i>	295.
		<i>Sehon Amœorum rex interfectus.</i>	96.
		<i>Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellum gerit.</i>	390.
		<i>Seleucus & Nicanor.</i>	920.
		<i>Semeis veniam consequitur.</i>	208.
		<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	218.
		<i>Semeis in Dauidem iniuria.</i>	202.
		<i>Semei pena & mors.</i>	220.
		<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis.</i>	6.
		<i>Senache-</i>	

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tui emergere posse sperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iu- daeorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honori- bus, privilegijs, praerogativis, libertatibus & im- munitatibus Iudaeorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resi- gnet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater convocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequuturum pollice- tur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores quarit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habita- tores inde eijceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis ingu- lat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Levi Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri de Sauli progenio ad supplicium Gabaoni- is traduntur.</i>	210.	<i>Simon a Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patriae.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum ve- niam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satellites Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaearum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum sur- rogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incolae sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis servus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaeae caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfi- ctus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam movens ab eo su- gatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopodia festum.</i>	230.	<i>Simonis adversus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingenti viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	655.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Davidem movent.</i>	196.
<i>Senitis Herodis.</i>	656.	<i>Syros obsecratos Elisam in Samariam ducit, eosq; sus- dente loramus liberaliter ac splendide eos trahe- tos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni pa- tris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Siffera cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrtanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sissares sine Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syria.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excecat.</i>	20.
<i>Sextum Caesarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus in- terficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regiae effudit.</i>	447.
<i>Sicarij noua calamitates autores.</i>	870.	<i>Sol immotus consistit.</i>	120.
<i>Sicima passus percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburantur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere co- git.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrumq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem in- fantis vini agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis orna- tus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortuna aduersitates in memo- riam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmatum quaedam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon conurationum modos, quibus Dameses su- gantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam a Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis a Iudeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini nu- merum mittit.</i>	224.
<i>Syllaus Arabs cum Salomen in uxore peteret repulsum patitur.</i>	477.	<i>Solomoni Regina anigmata cum prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaus Herodem apud Caesarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seduci- tur.</i>	235.
<i>Syllaum Antipater Romae apud Caesarem accusat.</i>	494.		Solomon.

I N D E X.

<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq. constabit.</i>	221.	<i>Templum, regia, & vrbs spoliata, incensa & diruta.</i>	295.
<i>Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit.</i>	232.	<i>Templum dedicare.</i>	461.
<i>Solomon vrbes aliquot condit.</i>	232.	<i>Templum adificare ceptum.</i>	312.
<i>Solomon Tyro artificem accersit.</i>	226.	<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	225.
<i>Solomon Reginae liberalitatem remunerat.</i>	234.	<i>Templum in monte Garizin.</i>	331.
<i>Salomon Dauidi ex Bethsabe natus.</i>	199.	<i>Templum quando dedicatum.</i>	315.
<i>Solomonis in templi dedicationem sacrificia.</i>	230.	<i>Templum concedente Ptolemaeo, in Aegypto adificatur.</i>	369.
<i>Solomonis solium ex ebore factum.</i>	231.	<i>Templi ac porticus descriptio.</i>	902.
<i>Solomonis regia tredecim annis absoluitur.</i>	230.	<i>Templi Hierosolymitani diuitiae unde.</i>	406.
<i>Solomonis tempore pax viget.</i>	223.	<i>Templi vasa ex Babylone Hierosolyma remissa.</i>	307.
<i>Solomonis sumptus quotidiani.</i>	223.	<i>Templi pars exterior & ima vrbs capta.</i>	431.
<i>Solomonis currus & equites.</i>	ibid.	<i>Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	581.
<i>Solomonis sapientia & prudentia.</i>	ibid.	<i>Tempus exitus ex Aegypto.</i>	59.
<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum.</i>	228.	<i>Termini terra non mouendi.</i>	106.
<i>Solomonis victima igne caelesti absumuntur.</i>	229.	<i>Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moesen.</i>	51.
<i>Solomonis classis.</i>	233.	<i>Theophrastus.</i>	884.
<i>Solomoni Deus promittit bona.</i>	230.	<i>Thesaurus ad templi structuram congestus.</i>	214.
<i>Solomoni pleriq. Reges exquisita munera mittunt.</i>	235.	<i>Thesauri diuini custodes Moyses posterius.</i>	216.
<i>Solomoni Deus in somnis oblatum, quod maxime cuperet, eum postulare iubet.</i>	221.	<i>Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Galba Romanorum principatum praeferit.</i>	532.
<i>Solomoni iuramento regnum promittitur.</i>	215.	<i>Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat.</i>	533.
<i>Salomon Herodes ad Alexam coniugium compellit.</i>	491.	<i>Tiberius Alexander Iudaea praefectus.</i>	574.
<i>Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiarum mundi.</i>	299.	<i>Tiberius Isidis sacrificios & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	523.
<i>Somni Pharaonis enodatio.</i>	41.	<i>Tiberius funus.</i>	534.
<i>Sofius Antigonum capit.</i>	644.	<i>Tiberienses in Iosephum amarulenta dicticia faciunt.</i>	604.
<i>Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur.</i>	432.	<i>Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant.</i>	604.
<i>Stola pontificia in castello Antonia deposita.</i>	524.	<i>Tigris.</i>	5.
<i>Strabo.</i>	433. 406. 409.	<i>Tigranes.</i>	395.
<i>Stratonis turris & maritima Caesarea nominata.</i>	35.	<i>Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur.</i>	355.
<i>Stola pontificia in cuius potestate fuerit.</i>	460.	<i>Timothei milites victi.</i>	355.
<i>Stola Leuitarum.</i>	227.	<i>Tiro vetus regis miles Herodis sanitiā execratur.</i>	661.
<i>Stirpis Achab excisio.</i>	269.	<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conijcitur.</i>	488.
<i>Stupri poena.</i>	108.	<i>Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur.</i>	488.
<i>Susac magnis copiis Iudaeam inuadit.</i>	241.	<i>Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus.</i>	488.
T.		<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet.</i>	661.
		<i>Tyrionum annales & Menander de bello Salmanassar contra Tyrios.</i>	282.
<i>Tabernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.</i>	79.	<i>Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt.</i>	555.
<i>Tabernaculi & sacerdotum dedicatio.</i>	79.	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	848.
<i>Tabernaculi diuisionis significatio.</i>	73.	<i>Titus fortibus militibus premia pollicetur.</i>	849.
<i>Tabernaculorum festum.</i>	82.	<i>Titus militibus pradam largiter distribuit.</i>	849.
<i>Thadamae suae Palmira.</i>	232.	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	853.
<i>Talentum 600 coronati.</i>	913.	<i>Titus per omnes Syriae ciuitates magnificentissima spectacula celebrat.</i>	854.
<i>Tapsensium trucidatio.</i>	277.	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	855.
<i>Tharbus Aethiopum regis filia Moyses coniugium petit.</i>	54.	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	851.
<i>Tarsus Pauli patria.</i>	13.	<i>Titi ad Antiochiam aduentus.</i>	854.
<i>Thaumastus Casserius potu libertatē impetrat.</i>	531.	<i>Titi erga populum misericordia.</i>	613.
<i>Theatrum & amphitheatrum.</i>	456.	<i>Tormenta.</i>	924.
<i>Theatrum & Athletica certamina aliāq. spectacula ab Herode instituta.</i>	451.	Thucy-	
<i>Theatrum.</i>	550.		
<i>Terra aranda.</i>	106.		
<i>Terramotus in Iudaea, quae circiter 10000. hominum opprimit.</i>	441.		
<i>Templum Hieros. obsessum.</i>	358.		
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	354.		

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vestigalia Cæsaryia Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonitæ latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	638.
<i>Trachonitæ ab Herode deficientes Ducum opera impenata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Cesare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos profugit.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mitti, qui cum non per violentiam imperium esse afflicti, dum doceant.</i>	518.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudeorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadducæi.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Raben, Gad & dimidia Manassus Amoritidem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex secundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iudæ, quod inscijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudeorum caesa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem deficiunt, qua Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	235.
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudaam exercitui Aegyptio clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificencia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini dicium.</i>	350.
<i>Tropæa armis contextas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Asiaticus se Caij cædis autorem optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudeorum Præses.</i>	520.	<i>Victoria Achab à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, expleantur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vardane caso principatus Gotaræ eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Vires regni israelitici fractæ, & à Deo restauratæ.</i>	273.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus animæ.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi præsertim. fol.</i>	190.
<i>Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit. fol.</i>	588.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsequuta.</i>	400.
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiaphæ Pontificis Ionathæ Anani filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathæ in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compefcit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vestigal remittit, eisq̃ stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus seditiosorum duces ad Cæsarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Vari tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vas æheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Vina p̃y principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquis Iudeorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Izatem interfciant, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Ninivæ.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plecttendis effe pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	526.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syriæ Præfecto sese tradit.</i>	526.
<i>Vaticinium de Iudeorum pœna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltio diuina in Ethnicis sacra Biblia tractantes. fol.</i>	339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
			vrbes.

I N D E X.

<i>Urbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamares seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanita erumperent, deferitur.</i>	197.	<i>Zelotæ.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regiper nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	456.
<i>X.</i>		<i>Zipheni rursum Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certidrem faciunt.</i>	174.
<i>Xerxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudæos auxilium petunt.</i>	388.
<i>Z.</i>		<i>Zoilus captus.</i>	388.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	272.	<i>Zorobabelex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
<i>Zambrias.</i>	100.	<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
<i>Zambri aduersus Moysen oratio.</i>	100.	<i>Zorobabel.</i>	319.

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVM, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.

Anno M. D. LXXX.